

— ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ —

— ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ —

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

वैश्यवाच २

उगी. साकर्णवैचस्तस्यभूपतेः प्रणयोदितं ॥ १९ ॥ असुवाच सतंवैश्यः प्रश्रयाव
॥ २० ॥ ततो नृपं समाधिर्नो मे वैश्यो ह मुत्सन्नो धनिनां कुले पुत्रदोरेर्निरस्तश्च
धनलोभादसाधुभिः ॥ २१ ॥ विहीनः स्वजनैर्दोरेः पुत्रैरादाय मे धनं वन
मभ्यागतोऽः स्वैर्निरस्तश्चाप्तबंधुभिः ॥ २२ ॥ सोहं न वेमि पुत्राणां कुश
लाकुशलात्मिकां प्रहृतिं स्वजनानां च दारणां चात्र संस्थितः ॥ २३ ॥ किं
नु तेषां गृहे क्षेममक्षेमं किं नु सांप्रतं कथं ते किं नु स ह न डर्चतां किं नु मे
मुताः ॥ २४ ॥ राजावाच ॥ ये निरस्तो भवांश्चुध्वेः पुत्रदारादिभिर्धनैः तेषु किं
भवतः स्वहमनुवध्नातिमानसं ॥ २५ ॥ वैश्यवाच ॥ एवमेतद्यथा ग्राह्यं
वानस्मद्भूते वचः किं करोमि न वध्नातिममनिष्टरतां मनः ॥ २६ ॥ ये संस
जयितुं स ह धनलुध्वेर्निरस्तः ॥ पतिस्वजनहोर्द्विहार्दितेष्वेव मे मनः ॥ २७ ॥

किमेतन्नाभिजानामि जानन्नपि महामते यत्सेमप्रवणं चित्रं विपरोक्षपि वं
धुषु ॥ २८ ॥ तेषां कृते मे निश्चासो दोमेन संच जायते करोमि किं यन्मनसे
धुषीति पुनिष्टं ॥ २९ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ तत्तत्सौ सहीतो विप्रतं मुनिं समुप
स्थितो समाधिर्नो मे वैश्यो सो सवपार्थिवसत्तमः ॥ कृत्वा तु तौ यथा मा
यं यथा हर्तेन संविदं उपविष्टौ कथाः काश्चिच्च कृतुर्वैश्यपार्थिवौ ॥ ३० ॥
जोवाच ॥ भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तत् ॥ इदं वाप्ययमेव मनसः
स्वचिन्तायततां विना ॥ ३१ ॥ मम त्वमस्य रास्यं गेव खिलेषु पि जानतो
पि यथा तस्य किमेतत्सुनि सत्तमः ॥ ३२ ॥ अयं च निःकृते पुत्रैर्दोरेर्नैस्ते स्योऽस्ति
तः स्वजनेन च संसक्तस्तेषु हार्दितथाप्यति ॥ ३३ ॥ एवमेव तथाहं च
दावप्यसंतः खितो हृष्टोऽपि विषये मम सत्वा कृष्टमानसो ॥ ३४ ॥ त

॥ इति ॥ ॥ ८ ॥
 स्तेनैतमहाभागयन्मोहाज्ञानिनोरपि ॥ ममास्वचमवृत्तेषाविवेकांध
 स्पृहता ॥ ३३ ॥ अथिरुवाच ॥ ज्ञानमस्ति समस्तस्य जंतोर्विषयगोचरे ॥
 विषयं च महाभागयांति चैव पृथक् पृथक् ॥ ३४ ॥ दिवांधाः प्राणिनः के
 चिद्वात्रांधास्तथापरे ॥ केचिद्दिवा तथा रात्रौ प्राणिनस्तत्पददृष्टयः ॥ ३५ ॥
 ज्ञानिनो मनुजाः संसृजंतु ते तद्दिक्केवलं ॥ यतो हि ज्ञानिनः सर्वेषु सुपथि
 मृगादयः ॥ ३६ ॥ ज्ञानं च तं मनुष्याणां यत्तेषां मृगपक्षिणां ॥ मनुष्याणां च
 यत्तेषां तुल्यमस्य तेषां न योः ॥ ३७ ॥ ज्ञानेऽपि सति पश्येतांस्तं गान् शोच
 चंतुषु ॥ कणमोक्षादतामोहासीदममानां प्रक्षुधा ॥ ३८ ॥ मानुषा म
 नुजं व्याघ्रं साभिस्ताषाः सुतान् प्रति ॥ लोभासुयकाराय तन्वेतान् किं
 न पश्यति ॥ ३९ ॥ तथापि मम तावत्तं मोहगर्ते निपातिताः ॥ महामाया प्र

भाविणः संसारस्थितिकारिणः ॥ ४० ॥ तं नान्नात्र विस्मयः कार्यो योगनिद्राजगत्स
 तेः ॥ महामाया हरे श्वेत तपासं मोहते जगत् ॥ ४१ ॥ ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी
 भगवन् नो हि सा बलादाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥ ४२ ॥ तथापि स
 ज्ञेति विश्वं जगदंतं च राचरं ॥ सेषा प्रसन्ना वरदानं भवति मुक्तये ॥ ४३ ॥
 सा विद्या परमा मुक्तेर्हेतुमुता सनातनी ॥ संसारबंधहेतुश्चैव सर्वेश्वर
 श्वरी ॥ ४४ ॥ राजोवाच ॥ भगवन् का हि सा देवी महामायेति यां भवान् ब्रवी
 तिकथमुत्तमा सा कर्मास्माश्च किं हि ज ॥ ४५ ॥ यत्स्वभावाच्च सा देवी यत्स्वरू
 पायुक्ता च ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो ब्रह्मविदां वर ॥ ४६ ॥ अथिरुवाच
 नित्यैव सा जगन्मूर्तिस्तया सर्वमिदं तत्तथापि तत्समुत्पत्तिर्वेदधाश्रयतां
 मम ॥ ४७ ॥ देवानां कार्यं सिध्यर्थं माविर्भवति सा यदा ॥ उत्पन्नति तदा लोके

दुर्गा ॥ सानिषाव्यभिधीयते ॥ ४८ ॥ योगनिद्रां पदाविभुर्जगत्सकार्णवीकृते ॥ आस्ती
 ॥ २० ॥ र्यशेषमभजत्कलांतेभगवत्सु ॥ ४९ ॥ तदा द्वावसुरेयोरो विख्यातौ मधुकै
 टभौ ॥ विभुकर्णमलोद्भूतौ हंतुं ब्रह्मणमुद्यतो ॥ ५० ॥ सनाभिकमले विष्ठाः
 स्थितौ ब्रह्मा प्रजापतिः ॥ हेष्टातावसुरेयो यौ प्रसुप्तौ जैत्रे नार्दनं ॥ ५१ ॥ तृष्टाव
 योगनिद्रांतामेकाग्रहृदयस्थिताः ॥ विबोधनार्थाय हरेर्हरिनेत्रकृतालयौ ॥
 ५२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विश्वेश्वरं जगत्प्राचीं स्थितिं संहारकारिणीं ॥ निद्रां
 भगवतीं विस्मरतु न तेजसं ॥ ५३ ॥ त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हिव पद्मारस्वरात्मि
 का ॥ सुधात्मसरे नित्ये विधामात्रात्मिका स्थिता ॥ ५४ ॥ अर्धमात्रास्थितानि ॥
 सायानुद्यार्था विशेषतः ॥ त्वमेव सा त्वं सा विज्री त्वं देवी जननी परा ॥ ५५ ॥
 त्वयेतद्धार्यते विश्वं त्वयेतत्सृज्यते जगत् ॥ त्वयेतत्सात्यनेदेवित्वमस्यंते च

सर्वदा ॥ ५६ ॥ विसृष्टे सृष्टिरूपा त्वं स्थिति रूपा च पालने ॥ तथा संहतिरूपं ते जग
 तो स्य जगन्मये ॥ ५७ ॥ महाविद्या महाभाषा महामेधा महास्मृतिः ॥ महामोहा
 भगवती महादेवी महसुरी ॥ ५८ ॥ प्रहृतिस्त्वच सर्वस्य गुणत्रयविभाविनी
 कालरात्रिर्महालक्ष्मिर्हरा विश्वदाहृणा ॥ ५९ ॥ त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी त्वं द्वीस्त्व
 बुद्धिर्वेधलक्षणा ॥ तज्जायुष्टिस्तथा तुष्टिस्त्वशंतिः ॥ शान्तिरेव च ॥ ६० ॥ खड्गि
 नीश्रुतिनी घोरा गदिनी चकली तथा ॥ शंखिनी चापिनी बाणा मुसुंडी परि
 धापुधा ॥ ६१ ॥ सौम्या सौम्यतरा शेषसौम्येभ्यस्त्विति सुंदरी ॥ परा पराणां प
 रमां त्वमेव परमेश्वरी ॥ ६२ ॥ यच्च किंचिद्विदुस्तु सदसद्विदुस्तु
 के ॥ तस्य सर्वस्य पाशक्तिः सा त्वं किंस्तु पसेमया ॥ ६३ ॥ यथा त्वया जगत्सृष्टा
 जगत्सर्तति योजगत् ॥ सोऽपि निद्रावशं वीतः कस्त्वास्त्विति मिहे श्वरः

॥३॥ विष्णुः शरीरवद्गममहमीशानमेव च ॥ कारितास्तेयतोतत्वांकस्तोतुंशक्ति
 मानमेव ॥ ६५ ॥ साक्षमित्यं प्रभावेः स्वेहदोरैर्देविसंस्तुता ॥ मोहयैतोडराधुप्य
 वमरोमधुकैटभौ ॥ ६६ ॥ प्रबोधं च जगत्सामीनीयतामच्युतालघु ॥ बोध
 श्रुतिपतामस्यहंतुमेतौमहासुरैः ॥ ६७ ॥ अपिहवाच ॥ एवंस्तुतातदादि
 वीतामसीतत्रैवधसा ॥ विलोः प्रबोधनार्थापनिहंतुमधुकैटभौ ॥ ६८ ॥
 नेत्रासनासिकाबाहुदृष्टयेभ्यस्तथोरसः ॥ निर्गम्यदर्शनेतस्योन्नत
 रणाभ्युक्तजन्मनः ॥ ६९ ॥ उत्तस्योच्चजगन्नाथस्तथा मुक्तोजनार्दनः ॥ ए
 कार्णवेदिशयनात्ततः सदृशे ॥ ७० ॥ मधुकैटभौडरात्मानाव
 तिवीर्यपराक्रमौ ॥ क्रोधस्तेजसावतुं ब्रह्माणं जनितोद्यमौ ॥ ७१ ॥ स
 मुत्थायततस्ताभ्यां युयुधेन गवानहुरिः ॥ पंचवर्षसहस्राणिबाहु

प्रहरणाविभुः ॥ ७२ ॥ सुध्यमानावतिबलौ दृष्ट्वा तावसुरेन्द्रमौ ॥ निजविधं
 समालोकासमुद्रतमहात्सवः ॥ ७३ ॥ उवाच मन्त्रो ब्रियतां वरेवायोमि
 बां हितः ॥ विहस्यते रविभोवैर्वा मवलोकपरस्परं ॥ ७४ ॥ तावप्यति
 बलोन्मत्तौ महाभायाविमोहितौ ॥ उक्तं तौ वरेस्मत्तौ वीर्यतामिति
 केशवं ॥ ७५ ॥ श्रीभगवानोवाच ॥ भवेतामघमेतुष्टौ मम बध्ना बुभा
 वधि ॥ किमन्येन वरेण त्रयतावद्विहंतं मम ॥ ७६ ॥ अपिहवाच ॥ वेचि
 ताभ्यामिति तदा सर्वमायो मयं जगत ॥ विलोकाताभ्यागदितो भग
 वान्कुमलेक्षणाः ॥ ७७ ॥ प्रीतोस्वस्तवयुर्दुर्नश्र्मस्तं न सुगवयौ ॥
 आवां जहि नयत्रो वीर्यसलिलेन परिप्लुता ॥ ७८ ॥ अपिहवाच ॥ तथे
 सुक्ता ॥ मग्नतां शंखचक्रगदभृता ॥ कृत्वा चक्रेण वै हिते तपने

॥५॥ शिरसीतयोः ॥ ७८ ॥ एवमेवास्मत्सुखावसराणां संसृता स्वयं ॥ प्रभावम
 ॥१२॥ स्मादेवास्मभ्यः शृणुवदामि ॥ ८० ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे सावित्री
 के मन्वन्तरे देवि माहात्म्ये मध्वकैठवधः ॥ ११ ॥ अधिरुवाच ॥ देवासुर
 मभ्यः ॥ इदं पूर्णमदृशतं पुरा महिषे सुखाणामपि ये देवानां च पुरंदरे
 तत्रासुरैर्महावीर्यैर्देव ॥ सैन्यं परजितं ॥ निराचसकलान् देवानिंद
 भून्महिषासुरः ॥ १२ ॥ ततः परजिता देवाः पश्यन्ति प्रजापतिं ॥ पुरस्क
 स्यतास्तत्र यज्ञेश्वरं रुद्रध्वजं ॥ १३ ॥ यथावृत्तं तयोस्तद्वत्सहिषासुर
 चेष्टितं ॥ त्रिदशः कथयामासुर्देवानि भववित्तरं ॥ १४ ॥ सूर्येन्द्राग्निर्ले
 डुनां यमस्य वरुणस्य च ॥ असेषां चाधिकारं ॥ स्वयमेवाधितिष्ठति
 ॥ १५ ॥ स्वर्गाद्विराकृताः सर्वे ते न देवगणा भुवि ॥ विचरन्ति यथा मर्त्यमहिषेण

इरात्मना ॥ १६ ॥ एतद् कथितं सर्वममरविचेष्टितं ॥ शरणं च यथा
 स्मोवधस्तस्य विचिंत्यतां ॥ १७ ॥ अधिरुवाच ॥ इदं निशम्य देवानां च
 चांसि मुधुसदनः ॥ चकार कोपं शंभुश्च न कुटीकुटिलाननो ॥ १८ ॥ ततो
 कोपपूर्णस्य चक्रिणो वदनात्ततः ॥ निश्चक्राम महते जो ब्रह्मणः शंकर
 स्य च ॥ १९ ॥ असेषां चैव देवानां शक्रादीनां शरीरतः ॥ निर्गतं सुमहत्तेजस्त
 त्वैकं समगच्छत ॥ २० ॥ अतीव तेजसः कूटं जलंतमिव पुर्वत ॥ ददृशुस्ते सु
 रास्तत्रालाव्यान्निदिगंतं ॥ २१ ॥ अतुलं तत्र तेजसर्वदेवशरीरजं ॥ ए
 कस्य तदभून्नारी व्याप्तलोकत्रयं सिवा ॥ २२ ॥ यदभूच्छांभवं तेजस्तेनाजा
 यततन्मुखं ॥ यामेन चाभवत्केशवाहवो विष्णुतेजसा ॥ २३ ॥ सोममेन
 स्तनयोर्युग्मं मध्यं चैन्द्रेण चाभवत् ॥ वारुणेन च जंघोरुनितं वसेज

॥ इगो ॥ ॥ १३ ॥ साधुवः ॥ १४ ॥ वसुणसेजसापादौतदं गुल्फार्कतेजसा ॥ वसुनांचकरंगु
 लः ॥ कौबेरणाचनासिका ॥ १५ ॥ तस्यास्तदंताः संभूताः प्राजायत्येनते
 जसा ॥ नयनं वितयं जज्ञेन थायवकतेजसा ॥ १६ ॥ भुवौ चसंधयो
 स्तेजः ॥ अचरावनिलस्य च ॥ अमेवांचेवदेवानां संभवस्तेजसां शिवा ॥
 ॥ ततः समस्तदेवानां तेजो राशिसमुद्रवा ॥ तां विलोक्य सुदं प्रायुरमरा
 महिषा हिताः ॥ १७ ॥ अलं शूलादिनिष्कृष्य ददौ तस्यै पिनाकधृक् ॥ च
 कंच दत्तवान् हस्तः समुसाद्य स्वचक्रतः ॥ १८ ॥ खंच वरुणः शक्तिं ददौ
 तस्यै हुताशनः ॥ मास्तो दत्तवांश्चापं वारुणं पूर्णं तथेव धी ॥ १९ ॥ ब्रज
 मिंद्रः समुसाद्य कुलिशादमरा ॥ धियः ॥ ददौ तस्यै सहस्राक्षो घंटा मे
 रावता हजात ॥ २० ॥ कालदंडं यमो दंडं पाशं चांबुपतिर्ददौ ॥ प्रजायति

॥ २१ ॥ आसमालाददौ वस्त्राकमंडलं ॥ २२ ॥ समस्तरोमकूपेषु निजरश्मीन दिवा
 करः ॥ कालश्च दत्तवान् खड्गं तस्यै चर्मचनिर्मलं ॥ सीरोदश्चामलहार
 मजरे च तथा वरे ॥ चूडामणिं तथा दिमं कुंडले कटकानि च ॥ २३ ॥ अर्ध
 चंद्रं तथा शुभ्रं केयूराने सर्वबाहुषु ॥ नूपुरे विमलौ तद्वज्रैवेयकमनुत्त
 मं ॥ २४ ॥ अंगुलीयकरं त्रानिसमस्तास्वंगुलीषु च ॥ विश्वकर्मा ददौ तस्यै
 परशुं चातिनिर्मलं ॥ २५ ॥ अस्त्राण्यनेकरूपाणि तथा भेद्यं च दंशनं ॥
 अस्त्रानयं कजां मालां शिरस्युरसि चापरां ॥ २६ ॥ अददज्जलधिस्येयं
 कजं चातिशोभनं ॥ हिमवान्वाहनं सिंहं रत्नानि विविधानि च ॥ २७ ॥ ददा
 वश्रं सुरपायानपात्रं धनाधिपः ॥ शेषश्च सर्वनागेशो महामणिवि
 भूषितं ॥ २८ ॥ नागहारं ददौ तस्यै धत्तेयः पृथिवीमिमं ॥ अमेरपि सुरेह

॥ ३० ॥ वैभूषणैरायुधैस्तथा ॥ सम्मानिताननादेवैः साहसं मुहुर्मुहुः ॥
 ॥ ३१ ॥ तस्यानादेतघोरेण कृत्स्नमापूरितं नभः ॥ अमायतोतिमहताप्रतिश
 दोमहानभूतः ॥ ३२ ॥ बुधुः सकलालोकाः समुद्राश्च चक्रेपिरे च वा
 लवसुधाचेलुः सकलाश्च महीधरा ॥ ३३ ॥ जपेति देवाश्च मुदातामुचुः
 सिंहवाहिनी ॥ तुष्टुर्मुनयश्चैनां भक्तिनम्रात्ममूर्तयः ॥ ३४ ॥ दृष्ट्वा स
 मस्तं संसुध्वं त्रैलोक्यममरारयः ॥ संनहारिवत्संस्तस्य समुत्तस्य रु
 दायुधाः ॥ ३५ ॥ आकिमेतदितिकोधादाभाष्य महिषासुरः ॥ अभ्य
 धावततं शब्दमशेषैरसुरैर्वृतः ॥ ३६ ॥ सददर्शितो देवीमाप्तलोकत्र
 यां त्विषा ॥ यदाक्रांतानतमुबंकीरितोल्लिखितावरः ॥ ३७ ॥ त्रिभिर्ता
 शेषपातालं धनुर्जानिः स्वनेन तां ॥ दिशो भुजसहस्रेण समंता

द्याप्सं स्थिता ॥ ३८ ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धे तया देव्या सुरैर्दृष्टा ॥ शस्त्रास्त्रैव
 दुधामुक्तेरादीपितदिगंतं ॥ ३९ ॥ महिषासुरसेनानीश्चिपुष्याख्यो म
 हासुरः ॥ युयुधेचामरश्चास्येचतुरंगवलान्वितः ॥ ४० ॥ रथानामयुते
 षंदिरुदग्राख्यो महासुरः ॥ अयुधतायुतानां च सहस्रेण महाहनः
 ४० ॥ पंचाशद्विभिनियुते रसिलो मामहासुरः ॥ अयुतानां शतैः षड्वि
 र्वाक्षलोयुधैरेण ॥ ४१ ॥ गजवाजिसहस्राघैरनेकैः परिवारितः
 वृत्तोरथानां कोद्याचयुद्धे तस्मिन् युधते ॥ ४२ ॥ वृत्तः कालोरथानां
 चरणेषु च शतायुतैः ॥ युयुधेचासुरैः सत्रतावद्विः परिवारितः ॥ वि
 डालारयोयुतानां च पंचाशद्दीरथायुतैः ॥ युयुधेसंयुगे तत्र रथानां
 परिवारितः ॥ ४३ ॥ अमेचतत्रायुतशेरथनागहयैर्वृताः ॥ युयुधुः

॥ ५० ॥ संयुगेदेमासहतत्रमहासुरः ॥ ४४ ॥ कोटिकोटिसहस्रैस्करथानांदंति
 ॥ १५ ॥ नांतथा ॥ हयानांचवतौयुधैतत्राभूमहिषासुरः ॥ ४५ ॥ तोसैरिर्निदि
 पालैश्चशक्तिभिर्मुशलेस्तथा ॥ युयुधुःसंयुगेदेमाखड्गैः परशु
 यद्दिशैः ॥ ४६ ॥ केचिच्चिदियुःशक्तीः केचिसाशांस्तथापरे ॥ देवी
 खड्गप्रहारैस्ततेतांहंतुं प्रचक्रमु ॥ ४७ ॥ सापिदेवीततस्तानिशस्त्रा
 रायस्त्राणिचंडिका ॥ लीलेयैवप्रचिह्नेदनिजशस्त्रास्त्रवर्षिणी ॥ ४८ ॥
 अनायस्ताननादेवीस्तयमानासुरर्षिभिः ॥ सुमोचासुरदेहेषुश
 स्त्राण्यस्त्राणिचेष्टुरी ॥ ४९ ॥ सोपिहृद्दधुतसटोदेमाबाहनकेस
 री ॥ चचारासुरसैन्येषुवनेष्विवहताशनः ॥ ५० ॥ निःश्वासान्मुमुचे
 याम्भुयुधमानारण्यविका ॥ तएवसद्यःसंभूतागणाः शतसहस्र

शः ॥ ५१ ॥ युयुधुस्तेपरशुनिर्मिदिपालासिपद्दिशैः ॥ नाशयंतोसुर
 गणादेवीशस्तुपदं हिताः ॥ ५२ ॥ अवादयंतयदहानगणांशखा
 स्तथापरे ॥ मृदंगांश्चतथैवामेतस्मिन्मुहमहोत्सवे ॥ ५३ ॥ ततोदेवी
 त्रिशूलेतगदयाशरवृष्टिभिः ॥ खड्गदिभिश्चशतशोनिजघानम
 हासुरान् ॥ ५४ ॥ पातयामासचेवान्मानघंटास्त्रनविमोहितान् ॥
 सुरान्मुविपाशेनवध्वाचाम्यानकर्षयत् ॥ ५५ ॥ केचिद्धिधाकृता
 स्तीक्ष्णैः खड्गपातैस्तथापरे ॥ विषोद्यितानिपातेनगदयाभुवीश
 रते ॥ ५६ ॥ तेमश्वकेचिदुधिरंमुशलेनभृशंहताः ॥ केचिन्निपतिता
 भूमौनिन्नाः शूलेनवक्षसि ॥ ५७ ॥ निराः शौर्येणकृताः केचिद्
 रणजिरे ॥ श्रेणानुकारिणः प्राणान्मुमुचुस्त्रिदशार्दनाः ॥ ५८ ॥ केयो

रत

॥५॥
॥१६॥

चिह्नहवः शिवाश्चित्रग्रीवास्तथापरे शिरसिपेतुरन्येषामन्येमध्ये
विहारिताः ॥५॥ विष्टिचित्रं घास्त्रपरेपेतुरुग्रो महसुराः ॥ एकबाहुस्त्रि
चरणाः केचिद्देवादिधाकृताः ॥६॥ शिनेपिचान्येशिरसिपतिताः पु
नरुत्थिताः कबंधा युयुधर्देवागृहीतपरमायुधाः ॥७॥ ननुतुश्चाप
रेतत्रयुद्धेतुयलपाश्रिताः ॥ कबंधाश्चित्रशिरसः खड्गशक्तृष्टिपाण
यः ॥८॥ तिष्ठतिष्ठेतिभाषंते देवीमन्ये महासुराः ॥ तिष्ठतिष्ठेतिचेवो
त्सादैसायुधैरेमुधे ॥९॥ यातिनैरथनागाश्चैरसुरैश्च वसुंधरा
अगम्यासाभवत्तत्रयत्राभूत्समहारणः ॥१०॥ शेरितौघामहान
घः सघस्तत्रविस्तुभुवः ॥ मध्येचासुरैर्सेन्यस्ववारणासुराजिनां
सुरेणैतन्महासेन्यमसुराणां नथां विका निमेषयथावद्वि

स्तणदाहमहाचयः ॥११॥ सचसिंहो महानादमुत्सजनधुतकेसरः शरी
रेभ्योभरणीणामसुनिवविचिन्वति ॥१२॥ दिग्भागेभ्यस्तैस्तत्रकृतैर्युधै
तथासुरैः ॥ तथैवांतुष्टुवर्द्धवाः पुष्पवृष्टिमुचोदिवि ॥१३॥ इतिमाकं
दुपराणसावर्णिक् सन्वतरदेविमाहात्म्यमहिषासुरसंभवधः ॥
॥१४॥ अथिरुवाच ॥ निहत्यमानंतसैन्यमवलोक्य महासुरः ॥ से
नानीश्विष्टुरकोपाद्ययौयोधुमथां विकां ॥ सदेवीशरवेषैराव
वषेसमैरसुरैः ॥ यथा मेरुगिरैः शृंगतोयवेषैरातोपदः ॥ तस्य
द्विजाततो देवीलीलयेव शरत्करण ॥ जघानतुरगनवाणैर्येता
रंचैव वाजिनः ॥ चिच्छेदचधनुः संघो ध्वजं चातिसमुद्भितं विद्या
धचैव गात्रेषु क्षिप्रं नानमाश्रुगैः ॥ सचित्रधन्वा विरथो हता

॥३॥ श्रीहृतसारथिः ॥ अभ्यधावततांदवी खड्गचर्मधरे सुरः ॥ ५ ॥ सिंहमाह
 सखडेनतीक्ष्णधारेणमूर्धनि ॥ आजघानभुजेसमेदेवीमुपतिवेग
 वान् ॥ ६ ॥ तस्याः खड्गेभुजंप्राप्यपफालनृपनंदन ॥ ततो जयहृष्ट
 लंसकोपादहृणलोचनः ॥ ७ ॥ विक्षेपचतस्तनुभद्रकाल्यामहासु
 रः ॥ जाज्वल्यमानंतेजोभीरविविबमिवांबगत ॥ ८ ॥ दृष्ट्वातदायत
 कूलंदेवीमूलममुंचत ॥ तत्कूलंशतधातेननीतं ॥ ९ ॥ महासुरः
 हतंतस्मिन्महावीर्यमहिषस्यचमूपतौ ॥ आजगमगजोहृदश्च
 मरुत्विदशार्दनः ॥ १० ॥ सोपिशक्तिमुमाचायदेमास्तामंविक्
 तं ॥ हुंकाराभिहतंभूमौपातयामासनिःप्रना ॥ ११ ॥ नयंशक्तिं
 पतितांदृष्ट्वाक्रोधसमन्वितं ॥ विक्षेपचामरः ॥ १२ ॥ चलेबाणेस्तदपि

साक्षिनतः ॥ १२ ॥ ततः सिंहसमुत्पत्यगजकुंजांतरेस्थितः ॥ बाहुयुद्धेन
 युयुधतेनोच्चैस्त्रिदशोरिणा ॥ १३ ॥ युध्यमानोततस्तौतुतस्मान्ना
 गान्महीगतौ ॥ युयुधातेनिसंरध्वोप्रहारेरतिदाहणे ॥ १४ ॥ ततोवे
 गतिवसुसनिपत्यचमृगारिणः ॥ करप्रहारेणशिरश्चामास्यथ
 कृत ॥ १५ ॥ उदयश्चरणेदेमाशिलाहृत्सादिभिहतः ॥ दंतमुष्टितल
 ध्वेवकालेनानिपातितः ॥ १६ ॥ देवीकृष्णगदापातेश्चूर्णयामस
 वोद्धतं ॥ बाष्कलंनिंदियासेनवैरेणसामंतथाधकं ॥ १७ ॥ उग्रस्य
 मुग्रवै ॥ र्यचतथैवचमहाहनुं ॥ त्रिनेत्राचत्रिभूलेनजघानप
 रमश्वरी ॥ १८ ॥ विडालस्यासिनाकायात्पातयामासवैशिरः ॥ १९ ॥
 हुरंडमुखं चोभोशोरंनिमेषमश्रुपं ॥ २० ॥ एवंसंक्षीयमाणेतुस्व

॥ अथ सुप्रसन्नं ति प्रारंभः ॥ महालक्ष्म्यं प्रसेन
॥ विष्णुपदं नमस्कृत्य श्रीगुरुभ्यां नमः ॥
॥ शके १२३७ संवत् १४७२ माघ म. सः ॥

॥ ३० ॥ स्तेनचूर्णयंतीशरोत्करैः ॥ उवाच तं मदोद्धतमुखरागाकुलाक्षरं ॥ ३५ ॥
 ॥ ३१ ॥ देवुवाच ॥ गर्जगर्जस्रं मूढमधुपावसिवा म्पहं ॥ मया त्वपि हते
 त्रेवगर्जिष्पसां देवताः ॥ ३६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवमुक्ता मुत्स
 सारुदातं महासुरं ॥ पादेनाक्रम्य कंठे च शूलैर्नैनमताडयत् ॥ ३७ ॥ त
 तः सोऽपि पदाक्रांतस्तपाविजसुरवात्ततः ॥ अर्धनिष्क्रान्तरावादे देवा
 वीर्येण संवृतः ॥ ३८ ॥ अर्धनिष्क्रान्त एवासौ युद्धमानो महासुरः ॥ तथा
 महासिनादेव्या शिरः छित्त्वानिपातितः ॥ ३९ ॥ ततो हाहाकृतं सर्वदेस
 सेत्यनर्नयत् ॥ प्रहंषे च परं जगुः सकला देवता गणाः ॥ ४० ॥ तुष्टु
 बुक्तां सुरादेः ॥ वीसहस्रैर्महर्षिभिः ॥ जुगुंर्धर्वपतयो न न तुश्वा
 प्सरोगणाः ॥ ४१ ॥ इति माकंदेयपुराणसावर्तिके मन्वन्तरे देवा

महात्म्यमहिषासुरवधः ॥ ३॥ ऋषिरुवाच ॥ शक्रादयः सुरगणा
 निहतेति वीर्ये तस्मिन् इरात्मनि सुरारिबले च देव्या तां तुष्टुबुः प्रएति
 नमः शिरधरं सा वाग्निः ॥ प्रहर्षयुलकोद्गमचारुदेहः ॥ देवानां
 देव्या युयाततमिदं जगदात्मशतैः निः ॥ शेषदेवगणशक्तिसमुद्गम
 र्त्वा ॥ तामंबिकामखिलदेवमहर्षिषू ॥ ज्वाभक्त्या तताः स्मविधा द
 तुष्टुमानि सानः ॥ २ ॥ यस्यां प्रनावमतुलं भगवाननंतो ब्रह्मा हरश्च न
 हिवक्तुमलंबलं च ॥ सा चंडिका खिलजगत्परिपालनाय नाशाय च
 सुरनयस्य मतिं करोतु ॥ ३ ॥ या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेषु लक्ष्मी
 पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः ॥ अद्भुततां कुलजनप्रभवस्य
 लज्जातां त्वानतां स्मपरिपालय देविविष्वं ॥ ४ ॥ किं वरं पाप्मतवरूप

॥३०॥ मचिंसमेतकिंचातिवीर्यमसुरक्षयकारिभूरि ॥ किंचाहवेषुचरितानि
 तवाहुतानिसेर्वेषुदेवसुरदेवगणादिकेषु ॥ २० ॥ हेतुः समस्तजगतां
 त्रिगुणापिदोषैर्नज्ञायसहरिहरादिनिरप्यपार ॥ सर्वाश्रयाः खिल
 मिदजगदशभूतसमाकृताहिपरमाप्रकृतिस्वमाद्या ॥ २१ ॥ यस्याः
 समस्तसुरताः समुदीरणेनहृदिप्रपातिसकलेशुमखेषुदेवी ॥ स्वा
 हासिचैपितगणस्यचतसिहेतुरुच्यार्यसेत्वमतएवजनैः स्वभाच
 योमुक्तिहेतुरविचिंसमहाव्रताचम ॥ भस्मसेसुनियतेन्द्रियतत्त्वसा
 रे ॥ मोक्षार्थिभिर्मुनिनिरस्तसमस्तदोषैर्विधासिसाभगवतीपरमा ॥ २२ ॥
 हिदेवि ॥ २३ ॥ शब्दात्मिकासुविमलर्ग्यजुषानिधानमुद्गीथरम्यदया
 उवेताचसाम्रादेवीत्रयीभगवतीभवभावनायवार्त्ताचसर्वजग

तां परमातिहंती ॥ २४ ॥ मेधासिदेविविदितारिवलशस्त्रसारङ्गोसिङ्गभ
 वसागरनोरसंगा ॥ श्रीः कैठनारिद्वयेककृताधिवासागोरी ॥ सुमेवश
 शिमोलिकृतप्रतिष्ठा ॥ २५ ॥ इयत्सहासममलंपरिपूर्णंविबालुका
 रिकतकोत्रमकांतिकांत ॥ अत्यद्भुतंघटतमारुतेषातेषापिवचंचविलो
 कसहसामहिषासुरेण ॥ २६ ॥ दृष्टानुदेविकुपितेभृकुटीकएलमुद्यहणं
 कसदृशंवि ॥ नसद्यः ॥ प्राणानुमोचमहिषस्तदतीवचित्रंकेजीमते
 हिक्वपितातकदर्शने ॥ २७ ॥ देविप्रसीदपरमाभवतीभवायसद्योविना
 शयसिकोयवतीकुलानि ॥ विज्ञातेमतदधुनैवयदस्तमेतन्नीतंबलंमु
 विपुलंमहिषासुरस्य ॥ २८ ॥ तेसंमताजनपेदेषुधनानिनेषांतेषांयशा
 सिनचसीदतिबंधुवर्गैः ॥ धन्यास्तएवनिभृतास्तजन्तसदाएषेषांसदा

३०
२१

भुवदाभवतीप्रसन्ना ॥ १४ ॥ धर्म्याणि देविसकलानि सदेवकर्मोपसा
दतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ॥ स्वर्गं प्राप्तिं च ततो भवति प्रसादात् लोक
योपि फलदानं नु देवितेन ॥ १५ ॥ इति स्मृता हरसि भीतिमशेषजंतोः स्वस्थे
स्त तासतिमतीव शुभां ददासि दारिद्र्यः स्वभयहारिणी कालवदस्यास
वीपकारक रणायुपाद्रिचिता ॥ १६ ॥ एभिर्हतेर्जगदर्थेति सुखं तथै
ते कुर्वतुतामत्र कायचिराय पापं ॥ स्याममृत्युमधिगम्य दि वंप्रयां
तु मत्वेति नूनमहितां चिन्तिहं सिदेवि ॥ १७ ॥ दृष्ट्वैव किं न भवती प्रकरो
ति मम सर्वो सुरावरिषु यत्प्रहिलोपिशस्त्रं ॥ लोकान्मुखांतुरिषवो
पि हि शस्त्रयुता इत्यंमतिर्भवतु ते धहितेषु साध्वी ॥ १८ ॥ खड्गप्रभानि
करा विस्फुरन्त्यो येषु लायकांति निवहेन दशो सुराणां ॥ यन्नागता

राक्षसस्य वीर्यं च

विलपमं शुभमदिं डखंडयो ग्यानंतं तव बिलोकयतां तदेतत् ॥ १९ ॥ इहैतद्व
त्तशमनंतं वदेवि शीलं रूपं तथैतदविचिंत्य मनुष्यमस्यैः ॥ वीर्यं च हंत
हतदेव पराक्रमारणवैरिषु पि प्रकटिते वदयात्वेयस्य ॥ २० ॥ के
नोपमानं वतुते स्य पं शत्रुभयकार्पतिहारिकुत्र चित्ते कृपा
समरनिष्ठुरता च दृष्ट्वा त्वप्येव देवि वरे भुवनत्रयेयि ॥ २१ ॥ वे लोकमे
तदखिलं रिपुनाशनेन कृतं त्वया समरमूर्धनितोपि हता नी
ता दिव्यं रिपुगणभयं पृथगस्मिन्मदसुरोरिनवंतमस्ते ॥ २२ ॥
पृथगेन पाहि नो देवि पाहि स्वद्वेन चांबिके ॥ घंटास्वनेन नः पाहि चापज्या
निस्वनेन च ॥ २३ ॥ प्राच्यां रक्ष प्रतियां च वंदिके रक्ष दक्षिणे ॥ न्यमणे जा
समूलस्य उत्तरस्थिते ध्येयुरि ॥ २४ ॥ सौम्या निया निरूप्यणि त्रेलोका विवर

॥ ३० ॥ तिने या निवासार्थे पोरणि तैरसासांस्तथा भुवं ॥ २५ ॥ खड्गशूलगदादी
 निप्रानिवासाणि तैर्विकेकरपञ्चवसंगीनि तैरसान् रक्ष सर्वतः ॥ २६ ॥
 अथिवाचा ॥ एवं सुतासुरैर्देवैः कुसुमैर्नदनोद्भवेः ॥ अर्चिता जगत
 धात्री तथा गंधानुलेपनेः ॥ २७ ॥ भक्त्या समस्तैस्त्रिदशैर्दिग्धैः सु
 धीपिता ॥ ग्राहप्रसादसुमुखी समस्तस्त्राणां तान् सुरान् ॥ २८ ॥ दम्यवा
 वीर्यं तैर्त्रिदशैर्वैरैः सन्निवांस्तुतं ॥ ददाम्यहमनिप्रीत्या सवै
 रभिः सुपूजितः ॥ २९ ॥ दिवाऽऽचुः ॥ भगवत्साकृतं सर्वं न किंचिदवशि
 ष्यते ॥ इदं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः ॥ ३० ॥ यदि चापि वरे देय
 स्त्वया स्माकं महेश्वरि ॥ संस्मृता संस्मृता त्वन्नाहिंसे याः परमायदः ॥ ३१ ॥
 यश्च स सर्वैरभिखासोप्यसमलानने ॥ तस्य विवर्द्धिर्विभवे धनदा

रादिसंपदा ॥ ३१ ॥ वृद्धये स्मत्समं न्ना त्वं भवेथाः सर्वदां विके ॥ अथिह
 वाचा ॥ इति प्रसादिता देवैर्जगतो र्थे तथात्मनः ॥ ३३ ॥ तथेत्फल्कानद
 कालीवभूवांतर्हिता न्य ॥ ३४ ॥ येतत्कथितं भूपसंभूता सा यथापुरा
 देवी देवशरीरभ्यो जगत्प्रपदि तैर्घिणी ॥ ३५ ॥ पुनश्च गौरी देहात्सा समु
 द्भूता यथावत ॥ वधाय डष्टे दस्यानांतथा शुभनिष्पुंभयोः ॥ ३५ ॥ रक्ष
 णाय च लोकानो देवानां सुपकारिणी ॥ तच्छुणुष्व मया त्मांतं यथा
 वक्तव्यमिति ॥ ३६ ॥ इति मार्कंडेयपुराणे सार्वभौमसंवत्तरे देवि
 माहात्म्ये शकाक्ष्यस्मृतिर्नाम ॥ ४॥ अथिहवाचा ॥ पुराणं भनिष्पुं
 भाभ्यामसुरभ्यां शचीपतेः ॥ त्रैलोक्यं यज्ञभागाश्च हता मदवलाश्र
 यात् ॥ १ ॥ तावैव सूर्यतांतद्दधिकारं तथैव देवं ॥ कौबेरमथ याम्यं च

उर्गा. २३ चक्रातेवरुणस्य च ॥ २ ॥ तावेवपवनर्द्धिचचक्रतुर्वेदिकर्मच ततो
 देवाविनिर्दिताः अष्टाः पुराजिताः ॥ ३ ॥ तदाधिकोरास्त्रिदशस्त
 भांसर्वेनिरुक्ताः ॥ महासुराभ्यांतां देवीसंस्मरं त्यपुराजितां ॥ ४ ॥
 तथास्माकं वरोदत्तोयथायत्सुस्म ताखिलाः ॥ भवतां नाशयिष्या
 मितं स्रणात्समापदः ॥ ५ ॥ इति कृत्वा मतिं देवाहिमवंतं न गेष्ट्वरं ॥ ज
 स्मत्तत्रतो देवीविष्णुमायां प्रतुष्टुवुः ॥ ६ ॥ नमो देये माहादेये शिवाये सततं
 नमः ॥ नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्मृताः ॥ ७ ॥ रोद्राये नमो नित्या
 यै गौर्यै धाम्नायै नमः ॥ ज्योत्स्नायै चंद्रायै सुरायै सततं नमः ॥ ८ ॥
 कल्याणैः प्र तां हृद्यै सिद्धौ कर्मै नमो नमः ॥ नैर्जस्यै भूजतां लक्ष्म्यै श
 वीर्यै तेनमो नमः ॥ ९ ॥ उर्गायै दुर्गायै सारायै सर्वकारिण्यै ॥ रत्ना

सैतथैव कृत्वा ये धूमायै सततं नमः ॥ १० ॥ अति सौम्याति रोद्राये नमः ॥
 स्येनमो नमः ॥ नमो जेगस्य तिष्ठायै देवै कृत्यै नमो नमः ॥ ११ ॥ या देवी सर्वभू
 तेषु विष्णुमायेति शब्दिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १२ ॥
 या ० चेतने सन्निधीयते नमस्तस्यै ॥ १३ ॥ या ० बुद्धिरूपेण संस्थिता
 नमः ॥ १४ ॥ या ० निद्रारूपेण संस्थिता ॥ नमः ॥ १५ ॥ या ० सुधारूपे
 ण संस्थिता नमः ॥ १६ ॥ या ० छाया रूपेण संस्थिता ॥ नमः ॥ १७ ॥ या ०
 शक्तिरूपेण संस्थिता ॥ १८ ॥ या ० तत्त्वारूपेण संस्थिता ॥ नमः ॥ १९ ॥
 या ० शान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमः ॥ २० ॥ या ० जातिरूपेण संस्थिता ॥ नमः
 या ० लज्जारूपेण संस्थिता ॥ नमः ॥ २२ ॥ या ० शान्तिरूपेण संस्थिता ॥ न
 मः ॥ २३ ॥ या ० श्रद्धारूपेण सं ॥ नमः ॥ २४ ॥ या ० कान्तिरूपेण सं ॥ नमः

॥ ३३ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु श्रीकृष्णार्जसंवादे श्रीभगवत्परोक्षोवाच ॥ ३३ ॥

निरीशजसुरैर्त्रिमस्यते। याचस्म तातरक्षणमेवहंतिनः सर्वोपदोभ
 क्रिवितममूर्तिनिः॥३८॥ **अधितवा०** एवंस्तवादियुक्तानां देवानां तत्र
 पार्वती॥ स्नातुमभ्याययौतोयजान्द्वयानृतपनंदन॥३९॥ साब्रवीता
 नसुरानसुभर्जवद्विः स्तयतेत्रका॥ शरीरकोशतश्चास्याः समुद्रताव
 वीद्विवः॥४०॥ स्नानंममैतत्क्रियतेशुभंदेसनिष्कृतेः देवैः सम
 स्तैः समरेनिशुभेनपराजितैः॥४१॥ शरीरकोशाद्यतस्याः पार्वत्यानिः
 सतांबिका॥ कोशिकीतिसमस्तेषुततो लोकेषुगीयते॥४२॥ तस्यां
 विनिर्गतायांतु कृष्णाभूत्सापिपार्वती॥ कालिकेति समाख्याता हिमा
 चलकृताश्रया॥४३॥ तातोंबिकापरंरूपंविभ्राणंसुमनोहरं॥ दद
 शंचंदमंडश्चरत्सौशुभनिशुभयोः॥४४॥ ताभ्यांशुभायचारव्या

॥ ५० ॥

॥ २५ ॥

ताम्रतीवसुसुतोहरा ॥ काप्यास्तिस्त्रीमहाराजभासयंतीहिमाचलं ॥ ४५ ॥
नेवतादृक्कचिद्वपुःकेनचिद्वत्तमं ॥ ज्ञायतांकाप्यसौदेवीगृध्रतां
चासुरेश्वरी ॥ ४६ ॥ स्त्रीरत्नमतिचावर्गी धोतयंतीदिशस्त्रिधासातुतिष्ठ
तिदैत्येन्द्रतांभवानदृष्टुमर्हति ॥ ४७ ॥ यानिरत्नानिमरायोगजाश्चादीनि
वैप्रभो ॥ त्रैलोकोतुसमस्तानिसांप्रतंभांतितेगृहे ॥ ४८ ॥ एरावतःसम
नीतो गजरत्नपुरंदरात् ॥ पारिजाततरुश्चायंतथैवोच्चैः श्रवाहयः
॥ ४९ ॥ विमानं हंससंयुक्तमेतन्निष्ठितितेंगणे ॥ रत्नभूतमिहानीतंय
दसीद्धसोदृतं ॥ ५० ॥ निधिरेषमहापद्मः समानीतो धनेश्वरात् ॥
किंजल्किनीददौ चाधिर्मालामम्रानयंकजां ॥ ५१ ॥ सुत्रंते वारुणगेह
कोचर्तस्त्रावितिष्ठति ॥ तथायं स्पंदनवरोयः पुरासीत्यजायते ॥ ५२ ॥

मृत्सारुक्कानिदानामशक्तिरीशत्वयात्ता ॥ पाशः सलिलराजस्य भ्रातुस्त
वपरियहे ॥ ५३ ॥ निशुंनस्याधिजातश्चसमुत्सारत्नजातयः ॥ वह्निर्
पिददौ तुभ्यमग्निशोचैववाससी ॥ ५४ ॥ एवंदैत्येन्द्रत्नानिसमस्तान्या
हृतानि ते ॥ स्त्रीरत्नमेषाकल्याणीत्वयाकस्मान्नगृह्यते ॥ ५५ ॥ **अथिर**
वाचा ॥ निशम्येतिवचः शृंनसतदाचंडमुंडयोः प्रेषयामाससुश्री
वंदतंदेवामहासुरं ॥ ५६ ॥ इतिचेतिचवक्तुमासागत्वावचनान्मम ॥
यथाचिन्त्येतिसेप्रीप्तातथाकार्यत्वया लघु ॥ ५७ ॥ **अथिरवाचा** ॥ स
त्त्वगत्वायत्रालेशेलोदेशेतिशोभने ॥ सांदेवीतांततः प्राहश्चक्षुःशंभ
धुरयागिरा ॥ ५८ ॥ **दत्तवाचा** ॥ देविदैत्येश्वरः शृंनस्त्रैलोकोपरमेश्वरः
दूतोहंप्रेषितः स्तेनत्वत्सकाशमिहागतः ॥ ५९ ॥ **श्रमाहताज्ञः** सर्वा

॥ इगो ॥ सुयः सदा देवयोनिषु निर्जिता विलदे सारिः स यदा हृष्टो भवतः **॥ ६० ॥**
॥ २६ ॥ ममेवै लोका मखिलं ममेवावशानुगाः यज्ञभागानहं सर्वानुपाश्या
मिष्टयुक् पृथक् **॥ ६१ ॥** त्रैलोक्ये वरुणानि मम वदयान् शेषतः तथैव ग
जरत्नं चिह्ना देवे देवाहनं **॥ ६२ ॥** क्षीरोदमथ नोद्भूतमश्वरत्नममामरे
उच्चैः श्रवसं संस्तनतः प्रणिपत्य समर्पितं **॥ ६३ ॥** यानिर्व्यानि देवेषु गंध
र्वधुरगेषु च रत्नभूतानि भूतानि तानि मय्येव शोभने **॥ ६४ ॥** स्वीरत्नभूतां
त्वां देवी लोके मम्यामहे वयं सा त्वमस्मानुयाग ह्यपतोरत्नभुजो वयं **॥ ६५ ॥**
मां वा ममानुजं वापि निशुंभं मुरुविक्रमं भजत्वं च लायां गिरत्न
भूता सिदैवत **॥ ६६ ॥** यरे मे श्वर्यं मतुलं प्राश्य से मत्परिहृता एतद्
यासमा लोकमत्परिहृतां ब्रज **॥ ६७ ॥** **॥ अथिहवाच ॥** इसुक्ता सात दा

देवी गंभीरं नः स्मिता जगो **॥ इगो नगवती भर्तृ यये दंधार्यते जगत् ॥ ६८ ॥**
॥ इगो वाच ॥ स तमुक्तं त्वयानात्र मिथ्या किंचित् त्वयोदितं त्रैलोक्या
धिपतिः शुंभो निशुंभश्चापिता दृशः **॥ ६९ ॥** किं तत्र यत्प्रतिज्ञां मिथ्या
तत्क्रियते कथं **॥** श्रूयतामल्पबुद्धित्वात्प्रतिज्ञाया कृतापरा **॥ ७० ॥** यो
मां जयति संयामे यो मे दर्पयत्यो हति **॥** यो मे प्रतिबलो लोके समे भर्ता
भविष्यति **॥ ७१ ॥** तदा गच्छतु शुंभो त्रिनिशुंभो वामहासुरः **॥** मां जित्वा
किंचिरेणात्र पारिणं गृहीतुमेतद् **॥ ७२ ॥** **॥ इत उवाच ॥** श्रुत्वा तिसासि मे
वंतं देवि बुद्धिममाग्रतः त्रैलोक्येकः पुमांस्तिष्ठेदग्रे शुंभो निशुंभयोः **॥ ७३ ॥**
अस्येषामपि देसानां सर्वे देवाने वेषुधि तिष्ठंति संमुखे देवि किंपुनः
स्वीरत्नमेकिका **॥ ७४ ॥** इन्द्राद्याः सकाला देवास्तस्युपैषानसंयुगे शुंभा

॥ ३१ ॥ दीनांकथंतेषांस्त्रीप्रयास्यसिसंमुखं ॥ १५ ॥ सात्तंगहमयेवोक्त पार्श्वे
 ॥ २९ ॥ सुंभनिशुंभयोः ॥ केशकर्षणनिर्दूतगौरवामागमिष्यसि ॥ १६ ॥ दि
 वाच ॥ ॥ एवमेतहलीशुंभोनिशुंभेश्चातिविर्यवान् ॥ किंकरोमिप्रति
 ज्ञामेयदनालोचितापुरा ॥ १७ ॥ सात्तंगहमयेवोक्तंयदेतत्सर्वमाहृत
 तदाचक्ष्व सुरेंद्रायसचयुक्तंकरेतुपत ॥ १८ ॥ इतिमार्कंडेयपुराणे
 मार्कार्णिकमन्त्रतरेद्वीमाहात्म्येदेव्याऽतसंबादः ॥ ५ ॥ अथि
 वाच ॥ ३ ॥ साकर्ण्यवचोदेव्याः सदूतोमर्षपूरितः ॥ समाचष्टसमाग
 म्येदेत्यराजायविस्रगत ॥ १ ॥ तस्यउतस्यतदाकपमाकर्ण्यसुरगदृतत
 सक्रोधः प्राहदेसानामधिपधूमलोचने ॥ २ ॥ हेधूमलोचनाशुखं
 स्वसैन्यपरिवारितः ॥ तामानयबलाऽष्टांकेशकर्षणविह्वला ॥ ३ ॥

तत्परिज्वालदः कश्चिद्यदिचोतिष्ठतेपरः ॥ सहंतमोमरोवापियस्योगं
 धर्वएववा ॥ ४ ॥ अथिरुवाच ॥ तेनाज्ञप्तस्ततः शीघ्रंसेदेसौधूमलो
 चनः ॥ दृतप्रथ्यासहस्राणामसुराणांदृतंययो ॥ ५ ॥ सदृष्टांतान्तादे
 वीतुहिनाचलसंस्थिता ॥ जगादोच्चैः प्रयाहीतिमूलंशुंभनिशुंभयोः
 नचेस्त्रीत्याद्यभवतीमद्भूतोरमुपेक्ष्यति ॥ ततोबलान्नयाम्पेयकेशक
 र्षणविह्वला ॥ ६ ॥ देवुवाच ॥ देव्येश्वरेणप्रहितोचलवानवलसंवृतः
 बलान्नयसिमांमेवंततः किंतेकरोम्यहं ॥ ८ ॥ अथिरुवाच ॥ इसुक्तः
 सोभ्यधावन्नामसुरेधूमलोचनः ॥ हुंकोरेणेवतंभस्मसाचकारांवि
 काततः ॥ ९ ॥ अथकुरुमहासेमसुराणांतथांबिका ॥ ववर्षसा
 यकैस्त्रीक्ष्णैः स्तथाशक्तिपरम्यधे ॥ १० ॥ ततोधुतसटः कोयाकृत्स्न

॥३॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 नमः ॥ मां देव उवाच ॥ यदुग्रं परमं लोके सर्वरक्षाकनं नृणां ॥ यत्र कस्य
 चिदात्मा तं तमेव हि पितामह ॥ १ ॥ ब्रह्मा उवाच ॥ अस्मिन्नुग्रहं तमं विप्रसर्वभू-
 तोयकारकं ॥ देवास्तु कवचं पुराणं तत्तुल्यं महा मुने ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्री च
 द्वितीयं चूलचारिणी ॥ तृतीयं चंद्रघंटेति कृष्णां देति चतुर्थकं ॥ ३ ॥ पंचमं स्कं-
 दमातेति षष्ठं कात्यायनीति च ॥ सप्तमं कालरात्री च महागौरीति चाष्टमं ॥
 ४ ॥ दुर्गाति नवमं नमो नवदुर्गाः प्रकीर्तिताः ॥ उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणेन
 महात्मना ॥ ५ ॥ अथिना दत्तमानस्तु शत्रुमध्यगतारणं विजयेदुर्गमेवैव भव-
 त्तीः शरणं गताः ॥ दैतैर्वाजायते किंचिदशुभं रणसंकटे ॥ नापदं तस्य य-
 सिद्धिदा प्रोक्ता

श्यामिशोकः स्वमयं न हि ॥ ७ ॥ ये सुभक्तास्तान्तेते वा दृष्टिः प्रजापते ॥ ये
 तसंस्थानुचामुंदावाही महिषासना ॥ ८ ॥ ऐंद्री गजसमारूढा वैष्णवी गह-
 डासना ॥ माहेश्वरी वषाहूढा कोमारी शिखिवाहना ॥ ९ ॥ ब्राह्मी हंससमारू-
 ढा सर्वाभरणभूषिता ॥ लक्ष्मीः पद्मासना देवी पद्महस्ता हरिप्रिया ॥ १० ॥
 तरुणधरा देवी ईश्वरी वृषवाहना ॥ इत्येतामातरः सर्वाः सर्वयोगसमन्वि-
 ताः ॥ ११ ॥ नानाभरणशोभाद्या नाना मातृविभूषिताः ॥ श्रेष्ठैश्च मौक्तिकैः स-
 र्वोदियहारप्रलंबिभिः ॥ १२ ॥ इंद्री लैर्महानीलैः पद्मरागैः सुशोभनैः ॥ ह-
 र्यंतरेषु मारूढा देवः क्रोधसमाकुला ॥ १३ ॥ रंखंदं कंगदां शक्तिं दलं च मु-
 शलापुधं ॥ खेटकं तोमरं चैव परमुपयुक्तमिव च ॥ १४ ॥ कुतापुधं त्रिशूलं च श-
 र्ङ्गं मायुधमुत्तमं ॥ दैत्यानां देहनाशाय भक्तानामभयाय च ॥ १५ ॥ धारयंसा

॥ ५ गी ॥ ॥ २८ ॥
 दंसुभैरवपयातासुरसेनायांसि होदेमास्वहेनवो ॥ ११ ॥ कांश्चिक्क
 प्रहारेण देसानास्यनचपरान ॥ अक्रोसाचाधरेणान्नाजधानसुम
 हासुरान् ॥ १२ ॥ केषांचित्पादयामासनखैः कोष्ठानिकेशरी तथात
 लेप्रहारेण शिरसि कृतवानृथक् ॥ १३ ॥ विविन्नबाहुशिरसः कृता
 स्तेनतथापरे ॥ पयौचरुधिरं कोष्ठादप्येषां धृतकेसर ॥ १४ ॥ क्षणेनत
 हलंसर्वस्यनीतमहात्मना ॥ तेनकेसरिण देव्या बाहनेनतिकेपित
 ऋत्वातमसुरंदेमानिहंतधूमलोचनं ॥ बलंचक्षयितंकृत्स्नं देवीके
 सरिणाततः ॥ १६ ॥ चुकोपदेसोधिपतिः शुभ्रः प्रस्फुरिताधारः ॥ आ
 हापयामासचतुर्बुधं मुंडोमहासुरैः ॥ १७ ॥ हेचंडहेमुंडबलैः बहु
 लैः परिवारितौ ॥ तत्रगच्छतगत्वाचसासमानीयतां लघु ॥ १८ ॥

केशेषाकृष्यबद्धावायदिवः संशयोयुधि तदाशेषायुधैः सर्वैर
 सुरैर्विनिहन्त्यतां ॥ १८ ॥ तस्याहतायां दुष्टायांसिंहे चविनियतिते
 शीघ्रमागम्यतांबद्धागृहीत्वातामथाविका ॥ २० ॥ इति माकंडेय
 पुराणमावर्णिकमन्त्रेतरदेवीमाहात्म्ये शुभ्रनिशुभ्रसेनानी
 धूमलोचनचधः ॥ ६ ॥ अधिरुवाच ॥ आज्ञासक्तततो देसाश्व
 डमुंडपुरोगमाः ॥ चतुरंगबलोपेताययुरस्युद्युतायुधाः ॥ १ ॥ ददश
 सेततो देवीमीपुद्गासां वस्थिता ॥ सिंहस्यापरिशेले दृष्टंगेम
 हतिकांचने ॥ २ ॥ तदृष्टांतस्मादातमुद्यमचक्रुर्द्युताः ॥ ओरुष्ट
 चायासिधरास्तथाप्यतस्मापगाः ॥ ३ ॥ ततः कोपंचकोरेष्वरं वि
 कातानरीश्वरि ॥ कोपेनचास्मावदन्मभीवरीमभूत्तदा ॥ ४ ॥

॥५॥ कुटिकुटिलात्रस ललाटफलकादृतं ॥ कार्त्तिकरालवदनाविनिष्क्रां
 ॥२८॥ तासिपाशिनी ॥ ५ ॥ विचित्रखट्वांगधरानरमालाविभूषणा क्षीयिच
 मयरीधानाशुभमांसातिभैरवा ॥ ६ ॥ अतिविस्तारवदनाजिह्वालल
 नभीषाणा ॥ निमग्नारक्तनयनानादापूरितदिङ्मुख ॥ ७ ॥ सावेगेना
 भियतिताघातयंतीमहासुरान् ॥ समेतत्रसुरागीणाममक्षयतन
 हुलं ॥ ८ ॥ यस्मिन्ग्राह्यकुलाग्रहियोधधंटासमन्वितान् ॥ समादाये
 कहलेनमुखे विक्षेपवारणात् ॥ ९ ॥ तथैवयोधंतुरंगेरथंसारथि
 तासह ॥ निक्षिप्यवक्त्रेदशनेश्वर्ययंसातिभैरवं ॥ १० ॥ एकंजग्राहके
 शेषुग्रीवायामथचापरं ॥ यादेनाक्रम्यचैवान्यसुरसान्ममयो
 ययत् ॥ ११ ॥ तैर्मुक्तानिचशस्त्राणिमहास्त्राणितथासुरैः ॥ मुखेन

जग्राहरूपादर्शनेर्मथितान्ययि ॥ १२ ॥ दलितान्तद्वलं सर्वमसुराणां महा
 त्मना ॥ ममद्रीभक्षयच्चा न्यानन्याश्चात्ताडयत्तथा ॥ १३ ॥ असिनानिह
 तांकेचित्केचित्खट्वांगताडिताः ॥ जग्मुर्विनाशमसुरादेतायानिहता
 सथा ॥ १४ ॥ क्षणेनतद्वलं सर्वमसुराणां निपातितं ॥ दृष्ट्वाचंदोभिड्डा
 वतां कालीमतिभीषणां ॥ १५ ॥ शरवैधैर्महाभीमैर्भीमाक्षी तैर्महा
 सुरैः ॥ ह्लादयामासचक्रेष्वमुंडक्षिप्तेः सहस्रशः ॥ १६ ॥ तानीचका
 रणनेकानिविशमानानितन्मुखं ॥ वभुर्यथार्कविंबानिसुबहुनि
 घनोदरं ॥ १७ ॥ ततो जहासातिरूपाभीमंभैरवनादिनी ॥ कार्त्तिक
 रालवक्त्रोत्तड्दंशदशनोज्ज्वला ॥ १८ ॥ उत्थाप्यचमहासिंहं देवीचं
 डमधावत ॥ गृहीत्वाचासकेशेषुशरसेनासिनाक्षितत ॥ १९ ॥

॥३०॥
॥३१॥

अथ मुंडोप्यधावतां दृष्टुं चंडं निपातितं ॥ तिमप्ययातयद्रुमो साव
द्राभिहतं रुषा ॥ २० ॥ हतत्रोषंततः सैमं दृष्टुं चंडं निपातितं ॥ मुंडं च
सुमहावीर्यदिशो भेजे भयातुरं ॥ २१ ॥ शिरश्चंडस्य कालीचगृही
त्वा मुंडमेव च ॥ प्राह प्रचंडा हहा समिधमभ्यस्य चंडिका ॥ २२ ॥ म
यातवात्रोपहतौ चंडमुंडौ महापशू ॥ यूहयज्ञे स्वयं शुभं निशुं
भं च हनिष्यसि ॥ २३ ॥ **अथिरुवाच** ॥ तावानीतो ततो दृष्टुं चंडमुंडौ
महासुरौ ॥ उवाच काली कल्याणी ललितं चंडिकावच ॥ २४ ॥ य
स्माच्चंडं च मुंडं च गृहीत्वा त्वमुपागता ॥ चामुंडेति ततो लोके त्वाता
देवी भविष्यसि ॥ २५ ॥ **इति मातृ** ॥ देयपुराणे सावर्गिके मन्वन्तरे दे
वी माहात्म्ये चंडमुंडवधः ॥ ७ ॥ **अथिरुवाच** ॥ चंडे च निहते देसे मुं

॥३२॥
॥३३॥

डे च विनियतिते ॥ बहुलेषु च संसेषु स्रवितेषु सुरेश्वरः ॥ १ ॥ ततः को
पपराधीनचेताः शुभं प्रतापवान् ॥ उद्योगं सर्वं सैन्यानां दैत्यानामा
दिदेश ह ॥ २ ॥ अद्य सर्वबलेर्देत्याः षडशीतिरुदायुधाः कंबूनां च
तुराशीतिर्निर्यातुस्वबलेर्हताः ॥ ३ ॥ कोटिवीर्याणि पंचाशदस्रा
णां कुलानि वै ॥ शतं कुलानि धुम्राणां निर्गच्छंतु ममाज्ञया ॥ ४ ॥ का
लेकादौर्हदा मोर्याः कालिकेयास्तथा सुराः ॥ युहयस्रज्ञानिर्यातुः
ज्ञया त्वनिता मम ॥ ५ ॥ इत्याज्ञाप्या सुरपतिः शुभो नैरवशासनः ॥
निर्ज्ञेगाममहासेन सहस्रैर्बहुभिर्हतः ॥ ६ ॥ आयातं चंडिका दृष्टुं
तत्संमतिभीषणं आस्वनेः पूरयामास धारणी गगनांतरं ॥ ७ ॥ ततः सिं
हो महानादमतीव कृतचानृप ॥ घंटास्वनेन तत्रादामं बिकाचोप

॥५॥
॥३॥

हं हयत ॥ धनुर्जो सिंह घंटानां शब्दा पूरित दिङ्मुखा ॥ निनादेर्भोषिता ॥
लोः काली जिह्वे विस्तारितानना ॥ तन्निनादमुपश्रुत्य देत्यस्यैष
तुर्दिशं ॥ देवी सिंह सथा काली सरोषः परिवारितः ॥ १० ॥ एतस्मिन्
तरु नृपविनाशाय सुरदिवा भवायामरसिंहानामतिवीर्यवला
बिता ॥ ११ ॥ ब्रह्मेशगुहविष्णुनांतथेदस्य च शक्तयं शरीरेभ्यो विनि
ष्कस्यत दुष्ये च्छेदिकां ययुः ॥ १२ ॥ यस्य देवस्य यदुपयथा भूषणवा
हनं ॥ तद्देवहितं च्छक्तिरसुरान्यो ह्युमाययो ॥ १३ ॥ हंसयुक्तं विमा
नाये साक्षसूत्रकमंडलुः ॥ आयाता ब्रह्मराः शक्तिर्ब्रह्मराणीसाभि
धीयते ॥ १४ ॥ माहेश्वरी ह्यारूढा त्रिभुलवरधारिणी महाहिवलया
प्राप्त चंद्ररेखा विभूषणा ॥ १५ ॥ कोमारी शक्तिहस्ता च मयूरवरा

नाह

राभ

॥३॥

हना ॥ यो ह्युममाययो देत्यानां विकागुह रूपिणी ॥ १६ ॥ तेष्वेवैश्वरी
शक्तिर्गुहोपरि संस्थिता ॥ शंखचक्रगदाशब्दे ॥ खड्गहस्ताभ्युपाय
यो ॥ १७ ॥ यज्ञवाराहमतुलं रूपं या विभ्रती हरेः ॥ शक्तिः सा व्यापये
तत्र वाराहविभ्रती तनु ॥ १८ ॥ नारसिंही नृसिंहस्य विभ्रती सदृशं व
पुः प्राप्ता तत्र सटाक्षेपक्षिप्तनक्षत्रसंहतिः ॥ १९ ॥ बज्रहस्ता तथे
वद्री गजराजोपरि स्थिता ॥ प्राप्ता सहस्रनयनाय ॥ या शकस्त
थेवसा ॥ २० ॥ ततः परिवृतास्ता निरीशानो देवशक्तिभिः ॥ हंसताम
सुराः श्रीघ्नममप्रीत्याह च्छेदिकां ॥ २१ ॥ ततो देवी शरीरात्तु विनिष्क्रां
ताति नीषणा ॥ च्छेदिका शक्तिरसुर्यत्रिवाशतनिनादिनी ॥ २२ ॥ सा
चाह धूम्रजाडिलमीशानमपराजिता इतलंगह्ननगवनपाश्वर्यं

॥ ३१ ॥ भनिभुंभयोः ॥ २३ ॥ बृहिशुंभंनिभुंभं चदानवावतिगर्वितो ॥ येवा
 ॥ ३२ ॥ न्येदानवास्तत्रयुद्धायसमुपस्थिता ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यमिंदोलभतां देवा
 संतुहविर्भुजः ॥ दूयंप्रयातपातालं यदिजीवितुमिच्छथ ॥ २५ ॥ बला
 बलेपादयचेद्वंतेयुद्धकांसिणः ॥ तदागच्छततथंतुमहिवा पि
 शितेनवः ॥ २६ ॥ युतानियुक्तोदैत्येनतयादेव्याशिवः स्वयं ॥ शिवदूती
 तिलोकेस्मिंस्ततः सारख्यातिमागता ॥ २७ ॥ तेषिष्मत्वावचोदेव्याः शर्वी
 र्यातं महासुराः ॥ अमर्षापूरिताजगमुयतः कस्यायनीस्थिता ॥ २८ ॥
 ततः प्रथममेवायेशरशक्तुं ऐरुहिभिः ॥ बवर्षुरुद्धतामर्षास्तां दे
 वीममगरयः ॥ २९ ॥ साचतानुग्रहितानवाणान्मूलचक्रपरश्व
 धान् ॥ विह्वललीलयाध्मातधनुमुक्तैर्महेशुभिः ॥ ३० ॥ तस्यायतस्त

थाकालीशूलपातविदारितानखदुंगयोप्यितानश्चारीनकुर्वतीअचरन्
 दा ॥ ३१ ॥ कमंडलुजलाक्षेपहतवीर्यानिहतोजसः ॥ ब्रह्मालीचाकरोक्षुन्न
 येनयेनस्मधावति ॥ ३२ ॥ माहेश्वरीत्रिभूलेनतथाचक्रेणावेक्षवीदेसा
 नजघानकौमारीतथाशक्त्यातिकोपना ॥ ३३ ॥ ऐंद्रिकुलिशपातेनशन
 शोदैसदानवाः ॥ येदावितुरिताः ॥ ३४ ॥ धिरेयप्रवर्षिणाः ॥ ३५ ॥ तुंडप्र
 हारविध्वनादेष्टुं प्रसन्नवक्षसः ॥ वराहमूर्त्त्यापयतंश्चक्रेणचविदा
 रिताः ॥ ३६ ॥ नखैर्विदारितांश्चान्धस्यंतीमहासुरान् ॥ नारसिंहीच
 चारजोनादापूर्णादिगंवरा ॥ ३७ ॥ चंडादहासेसुराः शिवइत्यभिदूषि
 ताः ॥ येतुः ॥ ३८ ॥ पथिमां पतितांस्तोश्चखादायमातदा ॥ ३९ ॥ इतिमातगा
 रांकुंदमर्दयंतं महासुरान् ॥ दृष्ट्वाभुयायोर्विविधैर्नैशुर्देवारिसेनि

उर्गा०
३३

काः ३२ पलायनपरानदृष्टोदेत्यानमानुगणार्दितान् ॥ योहमभ्याप
योक्तुं होरक्तवीजो महासुरः ३२ रक्तविंदुर्पदाभूमौ पतत्संशयशरीरतः स
मुसततिमेदित्यास्तस्मात्तास्तदासुरः ३० युयुधसगदापाणिदिशं
तामहासुरः ॥ ततश्चैदीस्ववज्रेण रक्तवीजमताडयत् ३१ कुलेश
नाहतस्याश्रुतस्य सुखावशोरितं ॥ समुत्तस्युक्ततोयोधास्तदूपा
स्तस्य राक्षसाः ३२ यावन्तः पतिताः सस्य शरीरादुक्तविंदवः ॥ तावन्त
पुरुषा जातास्तदीयं वलविक्रमा ३३ ते चापियुयुधुस्तत्र पुरुषा
क्तसंभवाः ॥ समं मातुर्निरसुयं शस्त्रपातातिभीषणं ३४ पुनश्च व
ज्रपातेन क्षतमस्य शिरो यदा ॥ ववाहरक्तं पुरयास्ततो जाताः सहस्र
शः ३५

वैश्वीसमरे चैनं चक्रेण भिजघान हगदया ताडया
मासयं द्रीतमसुरेश्वरं ३६ वैश्वीचक्रभिन्नस्पर्धिरश्रीवसंभवेः
सहस्रशो जगद्व्याप्तं तस्मात्तामहासुरः ३७ शक्ताजघान कोमारिवा
गही चतयासिता ॥ माहेश्वरिनिष्कृतेन रक्तवीजमहासुरं ३८ सचा
पिगेदयो देसः सर्वा एवाहनस्य क ॥ माहः कोपसमाविष्टो रक्तवी
जो महासुरः ३९ तस्याहेतस्य बुद्ध्या शक्तिश्रुतादिभिर्भुवि ययात
यो वैरैर्कौघस्तेनासज्जुतशोसुरः ४० तेषां सुरा सुकसंभूतैरसुरै
सकलं जगत् ॥ आसमासीत्ततो देवाभयमाजगमुहन्तमं ४१ तान्वि
पंगानसुरान् दृष्ट्वा चंडिका प्राह सत्वर ॥ उवाच कालौ चामुंडे विसृ
वदनं कुरु ४२ मन्त्रस्त्रपातसंभूतान् रक्तविंदून् महासुरान् रक्तविं

॥ ५३ ॥ दो प्रतीकं वक्रैरानेन वेगिना ॥ ५३ ॥ भस्मयंती चररणे तदस्य ज्ञानम
 ॥ ५४ ॥ हासुरान् एवमवस्यं देवः क्षीणरक्तो गमिष्यति ॥ ५४ ॥ भस्ममाणा
 स्त्र पाचोशं न चास्य स्यंति चापरे ॥ इत्युत्काता ततो देवी शूलेना
 भिजघातते ॥ ५५ ॥ मुखेन काली जगद्देव रक्तबीजं स्पशेति ॥ ततो सा वा
 जघानाथ गदया तत्र चंडिकां ॥ ५६ ॥ न चास्या वेदनां च क्रेगदा पातो
 लिकामपि ॥ तस्या हतस्य देहात्तु बहु सुखावशो गतं ॥ ५७ ॥ यतस्तत
 सा क्रेगा चामुंडा संप्रतीक्षति ॥ मुखे समुद्रताये स्यारक्तया तान् महा
 सुराः ॥ ५८ ॥ तांश्च खादाथ चामुंडा पयोतस्य च शो गतं ॥ देवी शूले
 न वज्रेण बाले रसिभिर्कोष्ठिभिः ॥ ५९ ॥ जघान रक्तबीजं तं चामुंडा पी
 तशो गतं ॥ सपयात मही पृष्ठे शस्त्रं संघसमाहताः ॥ ६० ॥ नीरक्त

श्वमहीपाल रक्तबीजो महासुरः ॥ ततस्ते हर्षमतुलमवायुस्त्रिदश
 नप ६१ ॥ तेषां नातृगणो जतो न नत्तो स इदं द्रोहतः ॥ इति मार्कंडेय
 शो मावर्णिके मन्वतरे देवी मातुल्य रक्तबीजवधः ॥ ८॥ राजो
 वाच ॥ विचित्रमिदमाख्यातं भगव न भवतामम ॥ देव्याश्चरितमा
 हात्पर रक्तबीजवधाश्रितं ॥ १ ॥ भूयश्चेच्छाम्य दंष्ट्रो तुरक्तबीजे निपाति
 ते ॥ चकार शुभो यत्कर्म निशुंभश्चातिकोपनः ॥ २ ॥ अथिह वाच ॥
 चकार कोपमतुलं रक्तबीजे निपातिते ॥ शुंभासुरे निशुंभश्च हते
 षण्येषु चाहवे ॥ ३ ॥ हत्यमानं महासैव विलोकामर्षमुद्धत ॥ अ
 न्यधा वनिशुंभो यमुख्यया सुरसेनया ॥ ४ ॥ तस्यायतस्तथा पृष्ठे पा
 श्वयोश्च महासुरः ॥ संहृष्टोऽपुटाः क्रुद्धा हंतुं देवीमुपाययुः ॥ ५

॥ ३५ ॥ आजगाममहावीर्यः शुभोपिखबलैर्वृतः निहंतुं चंडिकां कोपालकृत्वा
 युद्धं तु मातृभिः ॥ ६ ॥ ततो युद्धं मतीवासीत देवाः शुभनिशुभयोः शरव
 धमतीवोयं मेघयोरिव वर्षतो ॥ ७ ॥ विह्वलेन ज्वरं स्नाभ्यां चंडिकां शु
 शोकोरेः ताडयामास चांगेषु शस्त्राघोरसुरेश्वरो ॥ ८ ॥ निशुभो निश
 तं खड्गं चर्मचादाय सुप्रभं ॥ अताडयत्सुद्धिं सिंहं देवावाहनमुत्त
 मं ॥ ९ ॥ ताडिते वाहने देवी सुरप्रेणा सिमुत्तमं ॥ निशुभस्याशुचिह्ने
 दचर्मचाप्यष्टचंडकं ॥ १० ॥ छिन्ने चर्मणि खड्गे च शक्तिं चित्ते पसा
 सुरः ॥ तामप्यस्य द्विधा चक्रे चक्रेणाभिमुखं गतां ॥ ११ ॥ कोपाध्मा
 तो निशुभो यश्च तं नयाह दानवः ॥ आयातं मुष्टिपातेन देवी तच्चा
 प्यचूर्णयत् ॥ १२ ॥ अविध्माथ गदां सोपि चित्ते पचंडिकां प्रति

॥ राम ॥
 ॥ ३५ ॥

सापि देव्या त्रिभूलनहता न स्मत्त्वमागता ॥ १३ ॥ ततः परशुहस्तं तमा
 यातं देसपुंगवं ॥ आहस्य देवी बाले घोरपातयत् भूतले ॥ १४ ॥ त
 स्मिन्नपतिते भूमे निशुभे भीमविक्रमे ॥ आतप्यतीव संकुहः प्रय
 यो हंतुं मं बिकां ॥ १५ ॥ सपथस्य सथा सुखे रहीत परमायुधैः ॥ मुजे
 रष्टाभिरतुलैर्वाप्याशेषं वभौ नभः ॥ १६ ॥ तमायातं समालोक्य द
 वीशं खमवाटयत् ॥ आशब्दं चापि धनुषश्च कारातीव दः सहं ॥ १७
 पूरयामास ककुभो निजघटा खनेन च समस्तं देसं ॥ सेमानां ते जोव
 धविधापिना ॥ १८ ॥ ततः सिंहो महानां देस्याजिते भूमहामदेः पूर
 यामास गगनं गंतव्यो यदि शोदश ॥ १९ ॥ ततः काली समुत्सर्गगत
 स्मामताडयत् ॥ करभ्यां तन्निनादनं प्राक् स्वनालेति रोहिता ॥ २०

धनुषश्चापौ

॥ ३६ ॥ अहहहासमशिवं शिव इतीचकार ह ॥ तैः शंभोः सुरास्ते सुः शुभः को
 पंथरंययो ॥ २१ ॥ दुरात्मं स्तिष्ठतिष्ठति मज्जहारं विकायदातदाजये
 समिहितं देवैकाशसंस्थितैः ॥ २२ ॥ शुभेनागसयाशक्तिमुक्ताज्वा
 लातिभीषणं ॥ आयांती वह्निकृदाभासानिरस्तामहोत्कया ॥ २३ ॥
 सिंहनादेन शुभस्य वासलो कत्रपांतरं ॥ निर्घात निस्वनो घोरो जि
 तवानवनीयते ॥ २४ ॥ शुभमुक्ताज्वालां देवी शुभस्तस्मिन् हि तच्छरणं वि
 ब्रुदस्व शोरेह्यैः शतशो य स दस्व शः ॥ २५ ॥ ततः सचंडिका क्रुद्धा शूल
 नाभिजघानत ॥ सतदाभिहतो नृमौ मूर्च्छितो निययात ह ॥ २६ ॥ ततो
 निशुंभः संप्राप्य चेतनामात्रकार्मुकः ॥ आजघान शतैर्देवी काली
 केसरिणं तथा ॥ २७ ॥ पुनश्च कृत्वा बाहूनामपूतं दनु जेश्वरः चक्रा

युधेनदिति जम्बूदयामासचंडिका ॥ २८ ॥ ततो भगवती क्रुद्धा इगी
 इगी त्रैनाशिनी ॥ विब्रुदत्तातिचक्राणि स्वशोरेः सायकाश्चतानि
 ॥ २९ ॥ ततो तिष्ठुभो वेगेन गदामादाय चंडिका ॥ अत्र यथावत्तवेहं
 तं देससना समावृतः ॥ ३० ॥ तस्यापतत एवाशुगदो विब्रुदचंडि
 का ॥ खड्गेन शितधारेण सचशूलं समावृत्ते ॥ ३१ ॥ सुतहस्तं तमायं
 तं निशुंभममराहं ॥ हृदि विव्याध शूलं वेगा विब्रुदचंडिका ॥ ३२ ॥
 निचस्पतस्य शूलं हृदया त्रिः सतोपरः ॥ महाबलो महावीर्यसि
 ष्ठेति पुरुषो वदने ॥ ३३ ॥ तस्य निष्कामतो देवी प्रहस्य स्वनवन्नतः शि
 रश्चिब्रुद खड्गेन ततो सावपत इवि ॥ ३४ ॥ ततः सिंहश्च खादो ग्रंथं दष्ट
 संराशिरो धरान् ॥ असुरांस्तान् सथा काली शिवदूती तथा धरान्

॥ दुर्गा ॥ ॥ ३७ ॥ कौमारीशक्तिनिर्भिन्नाः केचिन्नेशुर्महासुराः ब्रह्माणीमंत्रपूतेन तो
 येनान्येनिराकृताः ॥ ३८ ॥ माहेश्वरिनिष्कलेनभिन्नाः येतुस्तथापरे वा
 राहीतुंडघातेन केचिच्चूर्णीकृता भुवि ॥ ३९ ॥ खंडं खंडं च चक्रैरावे
 समदानवाः कृताः ॥ ४० ॥ वैज्रैरावेदीहस्ता ये विमुक्तेन तथापरे ॥ ४१ ॥
 केचिद्दिनेश्वरसुराः केचिन्नष्टमहाहवात् ॥ भक्षिताश्चापरेका
 लीशिवदूतीमृगाधिपैः ॥ ४२ ॥ इति माकंडेयपुराणे सावर्णीके
 मन्वन्तरे देविमाहात्म्ये निष्पुमवधः ॥ ४३ ॥ अथिरुवाच ॥ निष्पु
 मं निहतं दृष्ट्वा भ्रातरं प्राणसंमितं ॥ हसमानं बलं चैव शुभं ॥ ४४ ॥
 होत्रवीर्यं च ॥ ४५ ॥ बलाबले पांडुत्वं माङ्गैर्गर्वमावह ॥ अस्या सां व
 लमाश्रितस्युधसंयातिमानिनी ॥ ४६ ॥ देवुवाच ॥ एकैवाहं जग

तत्र द्वितीया काममापरा ॥ पश्येतादृष्टमप्येव विशं सोमद्विभूत
 यः ॥ ४७ ॥ अथिरुवाच ॥ ततः समत्तास्ता देव्या ब्रह्माणी प्रमुखाल
 यं ॥ तस्या देव्यास्तनो जगमुरं केवासी तदां बिका ॥ ४८ ॥ देवुवाच ॥
 अहं विभूसा बहुभिरिह रूपैर्यदा स्थिता ॥ तत्संहृतं मये केवतिष्ठा
 म्याजो स्थिरो नव ॥ ४९ ॥ अथिरुवाच ॥ ततः प्रववते युद्धं देव्याः शुभं
 स्य चोभयोः ॥ पश्यतां सर्वदेवानां मसुराणां च दारुणं ॥ ५० ॥ शरवै
 शितैः शस्त्रैस्तथास्त्रैश्चैव दारुणैः ॥ तयोर् युद्धं मभूद्रूपः सर्वलोक
 मयं करं ॥ दिव्यान्स्त्राणि शतसो मुमुक्षुः स्यान्त्यो बिका ॥ वभं
 जतानि दैत्यैस्ततः प्रतीघातकृतेभिः ॥ ५१ ॥ मुक्तानितेन चास्त्राणि
 दिव्यानि परमेश्वरि ॥ वभं जलीलये वोयहुं कारे चारणादिभिः ॥ ५२ ॥

३०॥ युधानैस्यं देवानां च हिताय वे॥ नमस्तेस्तु महागौरी महाघोर पराक्रमे ॥ १६ ॥
 २॥ महाबले महासाहे महाभयविनाशिनी ॥ त्राहि मां देवि दुःप्रेक्ष्ये शत्रूणां
 भयवर्हिनि ॥ १७ ॥ प्राच्यां रत्नमामैर्दिश्यायेयामग्निदेवता ॥ दक्षिणे रक्षवा
 र्हाहीने रक्षां खड्गधारिणी ॥ १८ ॥ प्रतीच्यां वारुणी रक्षाय व्यामगवाहनी
 उदीच्यां रक्षकौवैरिशां शूलधारिणी ॥ १९ ॥ उर्ध्वं ब्रह्माणी मे रक्षेद्ध
 स्तां ह्यसवी तथा ॥ २० ॥ वंदश दिशो रक्षेच्च सुंदाश ववाहना ॥ २१ ॥ जयामे अ
 मृतः स्यात्तु विजया स्यात्तु पृथुतः ॥ अजिता वामपार्श्वे तु दक्षिणे चापरा
 जिता ॥ २२ ॥ शिखां मेघोतिनी रक्षेद्दाम्प्रीं मवस्थिता ॥ मालाधरी ललाटे
 च भ्रुवोरक्षे घशस्विनी ॥ २३ ॥ त्रिनेत्रा च भ्रुवोर्मध्ये यमुघंटा च नासिके ॥ शं
 खिनी च क्षुभोर्मध्ये श्रोत्रयोर्ध्ववासिनी ॥ २४ ॥ कपोलो कालिकारक्षे कर्ण

मूले च शंकरे ॥ नासिकायां सुगंधाच उत्तरोष्ठे च चर्चिका ॥ २५ ॥ अधोऽस्त्रामृत
 कला जिह्वायां च सरस्वती ॥ दंतान्तरक्षतुको मारीकंठ मध्ये च चंडिका ॥ २६ ॥
 घंटिकां चित्रघंटा च महामाया च तालुके ॥ कामाक्षा च बुकं रक्षेच्च चंमेस
 र्वमंगला ॥ २७ ॥ श्रीवायां भद्रकाली च पृष्ठवंशे धनुर्धरी ॥ नीलयां वा वहि
 कंठे नलिकां नलकवरी ॥ २८ ॥ खड्गधारिण्युभौ स्कंधौ बाहू मे वज्रधारिणी
 हस्तयोर्दंतिनी रक्षेच्च बिकाचांगुली तथा ॥ २९ ॥ नखां शूलेश्वरी रक्षेच्च कक्षोर
 क्षेच्च लेखरी ॥ स्तनो रक्षेच्च महादेवी मनःशोकविनाशिनी ॥ ३० ॥ हृदये ललि
 ता देवी उदरे शूलधारिणी ॥ नाभौ च कामिनी रक्षेच्च दुग्धगुप्ते श्वरी तथा ॥ ३१ ॥
 भूतनायकामेद्रं च रुरुमेमेघवाहनी ॥ कक्षां भगवती या तु जानुनी विंध्य
 वासिनी ॥ ३२ ॥ जंघे महाबला प्रोक्ता सर्वकामप्रदायिनी ॥ पादांगुलीः
 जानुनी विंध्यवासिनी ॥ गुल्फयोर्नरसिंही च पादपद्मे पितौ जसी ॥

दुर्गा ॥ ततः शरशतैर्देवीमाह्वयत सोसुरः ॥ सापितकुपितादेवीधनु
 ॥ ३५ ॥ श्विच्छेदचेषुभिः ॥ १० ॥ छिन्नेधनुषिदेसंभूतयाशक्तिमयाददे ॥ वि
 छेददेवीचक्रातामप्यस्यकरस्थिता ॥ ११ ॥ ततः खड्गमुपादायश
 तचंद्रं च भानुमत ॥ अभ्यधावतदादेवीदेसानामधिपेश्वरः ॥ १२ ॥
 तस्यापतत एवाशुखड्गं चिच्छेदचंडिका ॥ धनुर्मुक्तैः शितैर्बालैः
 श्वर्मचार्यकरमलं ॥ १३ ॥ हताश्वः सतदादेसश्चिन्नधन्वाविसारथिः
 जशहमुद्गरं घोरं मंभिका निधनोद्यतः ॥ १४ ॥ चिच्छेदापततस्तस्यसु
 दूरं निशितैः शरैः ॥ तथापि सोभ्यधावतं मुष्टिमुद्यम्य वेगवान्
 समुष्टियात यामासहृदये देस्युंगवः ॥ दिव्यास्तं चापिसादेवीत
 ले नोरस्यताडयत् ॥ १५ ॥ ततः प्रहाराभिहतो नियपातमहीतले

राम
 ३८

संदेस एजः सहसा पुनरेव तथोत्थितः ॥ १७ ॥ उत्स्य च प्रगृह्ये दे
 वीगगनमास्थितः ॥ तत्रापि सानिगृधारायुधेतेन चंडिका ॥ १८ ॥
 नियुद्धं रेतदादेसश्चंडिकाचपरस्परं ॥ चक्रतुप्रथमं सिद्धमुनिवि
 सम्यकारकं ॥ १९ ॥ ततो नियुद्धं सुचिरं कृत्वा तेनां विकासह ॥ उत्साह
 र्भमयामासा चेषधरणीतले ॥ २० ॥ सक्षितो धरणी प्राप्य मुष्टि
 मुद्यम्य वेगितः ॥ अभ्यधावतदुष्टालाचंडिका निधने च या ॥ २१ ॥
 तमायां तंततो देवी सर्वदैसजनेश्वरं ॥ जगत्संपातयामास भित्वा
 मूलेन वक्षसि ॥ २२ ॥ सगतासुः यपातोर्मा देवी मूलाय विक्षताः
 चालयत् सकलां एध्वीसाद्धिपांसपर्वतां ॥ २३ ॥ ततः प्रसन्नमखि
 लं हततस्मिन् दूरमनि ॥ जगत्स्वायमतीवायनिर्मलं चाभवत्

॥ ५गी ॥ भः ॥ २४ ॥ उत्पातमेधासोत्काये प्रागसंलेशमययुः ॥ सरितो मार्ग
॥ ३८ ॥ वाहिन्यस्तथा सस्तत्रयातिते ॥ २५ ॥ ततो देवगणाः सर्वहर्षनिर्भर
मानसाः ॥ बभूवुर्नि हतेतस्मि गंधर्वा ललितं जगुः ॥ २६ ॥ अवा दयं
सथेवान्येन नृतुश्चाप्सरे गणाः ॥ बबुः पुरायास्तथा वाताः सुप्रभो
भूदिवाकरः ॥ जन्वतुश्चाग्रयः शांतां शांदिं जनिर्तस्वना ॥ २७ ॥ इति
मार्कंडेयपुराणे सावर्णि के मन्त्रे तरे देवी माहात्म्ये शुभवधः ॥ १७ ॥
आषिहवाचा ॥ देव्या हतेतत्र महासुरे देसेन्द्राः सुरावद्विपुरोगमा
स्तां ॥ कात्ययनी तुष्टुवेरिष्टलाभादिका शिवक्राज्जविकाशिता ॥ १८ ॥
॥ देवा उचुः ॥ देवी प्रपन्नार्तिहरे प्रसीद प्रसीद मातर्जगतो
खिलस्य ॥ प्रसीद विश्वेश्वरिणा हि विश्वं तमीश्वरी देवि चरचरस्य ॥

आधारभूता जगतस्त्वमेकामही स्वरूपेण यत्स्थितासि ॥ अयां स्व
रूपस्थितया त्वये तदाप्यायते कृत्स्नमलंघनीये ॥ ३ ॥ त्वेवैश्वर्य
क्तिरनंतवीर्या विश्वस्य बीजं परमासि माया ॥ संमोहितं देवि सम
स्तमेतत् त्वेवै प्रसन्ना भुवि मुक्तिहेतुः ॥ ४ ॥ विद्याः समं तो सवदेवि मे
दाः स्त्रियः समस्ताः सकला जगत्सु ॥ त्वेकया पूरितं भवयेत त्कोते
स्तुतिस्तम्य परा परोक्तिः ॥ ५ ॥ सर्वभूता मदा देवी स्वर्गमुक्तिप्रदायिनी
त्वं कृतास्तुतये कावा भवंतु परमोक्तेयः ॥ ६ ॥ सर्वस्य बुद्धिरूपेण जन
स्पृष्टि संस्थिते ॥ स्वर्गपवर्गदे देवि नारायणि नमोस्तुते ॥ ७ ॥ कला
काष्ठादिरूपेण परिणामप्रदायिनि ॥ विश्वस्योपरतो शक्तेना ॥ ८ ॥
सर्वमंगलमंगलेशिवे सर्वार्थसाधिके ॥ शरण्ये भवके गौरिना ॥ ९ ॥

॥ ३० ॥ सृष्टिस्थिति विनाशानां शक्तिभूते सनातनि ॥ गुरोश्च ये गुरुमयेना ॥
 ॥ ३१ ॥ शरणागत दीनार्तपरित्राण परापरणे ॥ सर्वस्यातिहरे देवि ॥ ११
 हंसयुक्त विमानस्ये ब्रह्मरूपधारिणि ॥ कौशंभः सूरिके देविता ॥
 ॥ १२ ॥ त्रिशूलचंद्राहिधर महावृषभवाहिनि ॥ महेश्वरी स्वरूपेण नारा
 यणि नमोस्तुते ॥ १३ ॥ मयूरकुक्षुटवृते महाशक्तिधरे नधे ॥ कौमारी
 रूपसंस्थनेना ॥ १४ ॥ शंखचक्रगदाशार्दु ॥ गृहीतपरमायुधे ॥ प्र
 सीदेवै सवीरूपेना ॥ १५ ॥ गृहीतोयमहाचक्रे दंष्ट्रो धृतवसुंधरे
 वराहरूपिणि शिवेना ॥ १६ ॥ नृसिंहरूपेण येण हेतुं देत्यानरुतो
 यमे ॥ त्रैलोक्यत्राण सहितेना ॥ १७ ॥ किरीटनिमहावज्रे सहस्रन
 यनोज्वले च प्राणहरे चंद्रिना ॥ १८ ॥ शिवइति स्वरूपेण हतदैत्य

महाबले ॥ धाररूपे महारावेना ॥ १९ ॥ दंष्ट्राकराल वदने शिरोमालावि
 भूषणे ॥ चामुंडे मुडमेथनेना ॥ २० ॥ लक्ष्मिलजे महाविद्ये अष्टपुष्टि
 स्वधेध्वे ॥ महारात्रिमहाविद्येना ॥ २१ ॥ मेधे सरस्वतिचरभूतिवा
 भवितामसि ॥ नियते त्वं प्रसीदेशेना ॥ २२ ॥ सर्वतः पाणिपादांते
 सर्वतोऽक्षिशिरोमुखे ॥ सर्वतः प्रवराघ्राणेनारा ॥ सर्वस्वरूपे सर्व
 शसर्वशक्ति समन्विते ॥ भये भस्त्राहिना देविर्गो देवि नमोस्तुते ॥
 एतत्ते वदनं सोम्यलोचनत्रयभूषितं ॥ पातुनः सर्वभूतेभ्यः कात्या
 यनि नमोस्तुते ॥ २४ ॥ ज्वालाकरालमसुयमशेषासुरेस्सदनं ॥ त्रिशू
 लं पातुनो भूतेर्भद्रकालिनमोस्तुते ॥ २५ ॥ दिनस्तिदैत्यतेजांसि स्वने
 नापूर्य्याजगत् ॥ साधंता पातुनो देवि पापेभ्यो नः सुतानि वै ॥ २६

॥ ३१ ॥ असुरासुग्वसायंकचर्वितस्तेकरेण्वलः ॥ सुभायस्वदोभवतुचंडिके
॥ ३२ ॥ त्वानतावयं ॥ २९ ॥ रोगानशेषानपहंसितुष्टारुष्टातुकामानसकला
 नभीष्टान् ॥ त्वामाश्रितानां न विपुत्रेण त्वामाश्रितायाश्च यतां प्र
 याति ॥ २८ ॥ एतत्कृतं मत्कदनं त्वया दधर्मद्विषां देवि महासुराणां ॥
 रूपैरेते के बहुधात्ममूर्ति ॥ कृत्वा विकेतस्वकरोतिकान्मा ॥ २७ ॥ वि
 द्यासुरास्त्रेषु विवेकदीपेषु ॥ येषु वाक्पेषु च कालदया ॥ ममत्वगते
 तिमहांधकारे विभ्रामयत्येदं तीव्रविश्वं ॥ २६ ॥ रसांसियत्रोयवि
 षाश्च नागायत्रारथोदसुबलानियत्र ॥ दावानलोयत्र तथा धिम
 ध्येतत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वं ॥ २५ ॥ विश्वेश्वरी त्वं परिपासि वि
 श्वं विश्वात्मिकाधारयसीति विश्वं ॥ विश्वेश वंद्या भवती भवति

विश्वाश्रया ये त्वयि भक्तिनमः ॥ ३२ ॥ देवि प्रसीद परिपालय नो रिभीति
 र्भित्सं यथा सुरवधादधुनेव सद्यः ॥ पापानि सर्वजगतां प्रशमनया
 पुनर्त्पतिपाकजनितान्महोपसर्गैः ॥ ३३ ॥ प्रएतानां प्रसीद त्वं दे
 वि विश्वार्तिहारिणि ॥ त्रैलोक्यावासिनामीदृशे लोकानां वरदा भव ॥ ३४ ॥
देव्युवाच ॥ वरदाहं सुरगणावरं यन्मनसे ह्यथ ॥ तं वृणु ध्वं प्रयच्छा
 मिजगतामुपकारकं ॥ ३५ ॥ **देवानुवाच ॥** सर्वा बाधा प्रशमनं त्रैलो
 क्यस्याखिलेश्वरि ॥ एवमेव त्वया कार्यं मम ह्येदं विनाशनं ॥ ३६ ॥
मुवाच ॥ वैवस्वतंतरे प्राप्ते अष्टाविंशतिमेयुगे ॥ सुभो नि सुभश्चैवा
 न्मां उत सत्सते महासुरैः ॥ ३७ ॥ नंदगोपगृहे जाता यशोदा गर्भसंभव ॥ तत
 स्तो नाशयिष्यामि विधाचलनिवासिनी ॥ ३८ ॥ पुनरप्यतिरोद्धारं

३०॥ पेरुपृथिवीतले ॥ भवतीर्यहनिष्पामिवैप्रचित्ताश्चदानवान् ॥ ३१॥
 ४२॥ सयुतांश्चतानुयान्वेप्रचित्तान्महासुरान् ॥ रक्तदंताभविष्यतिदा
 डिमीकुसुमोयमाः ॥ ४०॥ ततोमां देवताः स्वर्गमर्त्यलोकेचमानवाः
 स्तुवंतो व्याहरिष्यंतिसततं रक्तदंतिकां ॥ ४१॥ भूयश्च शतवार्षिक्याम
 नाह्वयामनेभसि ॥ मुनिभिः संस्तुता भूमा संभविष्याम्ययोनि
 जा ॥ ४२॥ ततश्च तेननेत्राणां निरीक्षिष्यामि यत्सुमीन ॥ कीर्त्तयिष्यं
 तिमनुजाशताक्षीमितिमांततः ॥ ४३॥ ततोहमाखिलं लोकमात्मदे
 हसमुद्रवैः ॥ भविष्यामिसुराः शाकैरवृष्टैः प्राणधारकैः ॥ ४४॥ शा
 कंभरीति विख्यातं तदायास्यां स्पृहं भुवि ॥ तत्रैव च वधिष्यामि दु
 र्गमाख्यं महासुरं ॥ ४५॥ पुनश्चाहं यदभीमं रूपं कृत्वा हिमाचले र

क्षासि मद्य ॥ यिष्यामि मुनीनां त्राणकारणात् ॥ ४६॥ तदा मां मुनयः
 संवेत्स्यंत्यानममूर्तयः ॥ भीमा देवीति विख्यातं तन्मेनामभविष्यति ॥
 ४७॥ यदारुणाख्यं स्त्रैलोक्यं महाबाधां करिष्यति ॥ तदाहं भ्रामरं रूपं कृ
 त्वा संख्येयपटुपदं ॥ ४८॥ त्रैलोक्यं हि तार्थाय वधिष्यामि महासुरं ॥
 त्रामरीति च मां लोकास्तदा स्तुष्यंतिसर्वतः ॥ ४९॥ इत्थं यदा यदा बाधा
 दानवोऽस्याभविष्यति ॥ तदा तदा वतीर्या हं करिष्याम्यरिसंख्यं ॥ ५०॥
 इति मकुंटे ययुराणो सावर्णिके मन्वंतरे देवीमाहात्म्ये नारायणी स्तु
 तिर्नामा ॥ ११॥ ॥ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ एभिस्तवैश्वमां नित्यं स्तुष्यते यः समा
 हितः ॥ तस्याहं सकलां बाधां शमयिष्याम्यसंशयं ॥ १॥ मधुकैटभ
 नाशं च महिषासुरघातनं ॥ कीर्त्तयिष्यंति ये तद्दंष्ट्रं ननिष्ठुं नयो ॥ २॥

॥५॥ गो० ॥ अष्टम्यां चतुर्दश्यां नवम्यां चैकचेतसः ॥ ओष्पतिवैव रभत्सामम
 ॥४३॥ महात्म्यमुत्तमं ॥ ३ ॥ नतेषां इष्टं किंचिदुक्तं तोत्पानचापदः ॥ भवि
 ष्यति नदारिद्र्यं न चैवैष्टवियोजनं ॥ ४ ॥ शत्रुतो न भयंतस्पदस्युतोवान
 राजतः ॥ न शस्त्रानलतो यो घातकदाचित्संभविष्यति ॥ तस्मान्ममेत
 न्महात्म्यं पठितं समाहितैः ॥ श्रोतव्यं च सदा भक्त्या परस्वस्य यनं
 हितं ॥ ५ ॥ उपसर्गान् शेषांस्तु महामारीसमुद्भवान् ॥ तथा त्रिवि
 धं मुत्पातं महात्म्यं शमयेन्मम ॥ ६ ॥ यत्रैतत्पठ्यते सम्यक् नित्यमा
 यतनेन मम ॥ सदानतद्विमोक्षमि सांनिध्यं तत्र मोक्ष्यते ॥ ७ ॥ व
 लिप्रदाने पूजायामग्निकार्ये महोत्सवे ॥ सर्वममेतच्चरितमुच्चार्य
 श्रावमेव च ॥ ८ ॥ जानता जानता वापि बलिपूजां तथा कृतं ॥ प्रती

क्षिप्याम्यहं प्रीत्या वह्निर्होमं तर्प्य कृतं ॥ १० ॥ शरत्काले महापूजा क्रिय
 ते याचवार्षिकी ॥ तस्यां ममेतन्महात्म्यं पृत्वा भक्तिसमन्वितः ॥ ११ ॥ सर्व
 बाधाविनिर्मुक्तो धनधान्यसुतान्वितः ॥ मनुष्या मत्प्रसादेन भविष्य
 तिन संशयः ॥ १२ ॥ पृत्वा ममेतन्महात्म्यं तथा चोत्तयः सुभाः ॥ परा
 क्रमं च युद्धं मुजायते निर्भयः पुमान् ॥ १३ ॥ रिपवः संक्षयं यांतिकल्पा
 रं चोपपद्यते नंदते च कुलं पुंसामहात्म्यं मम शृण्वतां ॥ १४ ॥ शान्तिक
 र्मणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्नदर्शने ॥ ग्रहपीडा मुचोया सुमहात्म्यं पृ
 णुयात्तम ॥ १५ ॥ उपसर्गः शमं यांति ग्रहपीडाश्च दारुणाः ॥ १६ ॥ स्व
 प्नचतुर्निर्दुष्टं सुखं प्रमुखायते ॥ १७ ॥ बाल्यहाभिभूतानां बाला
 नां शान्तिकारकं ॥ संघातनेदेच नृणां मैत्री करणमुत्तमं ॥ १८ ॥ इहैता

॥ दुर्गा ॥ नमो शेषाणां वल्लभानि करं यरं ॥ रक्षोभूतपिशाचानां पठनादेवना
 ॥ ४४ ॥ शनं ॥ १८ ॥ सर्वममैतन्महात्म्यं मम संनिधिकारकं ॥ यशुपुष्पाद्यधू
 पे श्वगंधदीपैस्तथोत्तमैः ॥ १९ ॥ विप्राणां भोजने हेमैः प्राक्षणीयै
 हतिशं ॥ २० ॥ अश्वविधिर्भोगैः प्रदानैर्वत्सरेण या ॥ २० ॥ श्रीतिर्मेक
 यते सास्मिन्सह चरितेश्रुते ॥ श्रुतं हरतियापानितथारोग्यं प्र
 प्रयच्छति ॥ २१ ॥ रक्षां करोति भूतेभ्योजन्मनां कीर्तनं मम ॥ युद्धेषु च
 रितं यन्मे दुष्टदैत्यनिबर्हणं ॥ २२ ॥ तस्मिन्नुत्ते वैरिहृतं भयं पुंसां
 जायते ॥ युष्माभिः कृतं योयाश्च याश्च ब्रह्मैर्विभिः कृताः ॥ २३ ॥ ॥ राम ॥
 वत्सराचकृतायास्तु प्रयच्छंतु शुभां मतिं ॥ अरारये प्रातरे वापि द
 वाग्निपरिवारितः ॥ २४ ॥ दसुभिर्वीरुतः श्रुत्ये गृहीतो वापि शत्रुभिः

सिंहमाद्यानुयातो वा वने वा वनहस्तिभिः ॥ २५ ॥ राजा कुक्षेन चाज्ञ
 सो बध्यो बध गतोऽपि वा ॥ आघूर्णितो वा वातेन स्थितः यो न महारणे
 ॥ २६ ॥ पतत्सु चापिशस्त्रेषु संयामे नृशदारुणे ॥ सर्वबाधासु द्यौरासु
 वेदनाभ्यर्दितोऽपि वा ॥ २७ ॥ स्मरन्ममैतच्चरितं नरो मुञ्चेत संकटात्
 मम प्रभावात्सिंहाद्यादस्पवो वैरिणस्तथा ॥ २८ ॥ दुरादेव यत्नाय
 ते स्मरतश्चरितं मम ॥ २९ ॥ अथिवाच ॥ इत्युक्त्वा सा नगवती चंडिका
 चंडविक्रमा ॥ ३० ॥ पश्यतां मे वदेवानां तत्रैवांतरधीयत ॥ तोषदे
 वानिरातं काः स्वाधिकारानयथापुरा ॥ ३१ ॥ यज्ञभागभुजः सर्वे
 चक्रुर्विनिहतारयः ॥ दैत्यैश्च देवानि हते शुभे देव रियो युधि ॥ ३२ ॥
 जगद्धिध्वंसिनितस्मिन्महोद्यते तुलविक्रमे ॥ निष्पुंमे च महावी

दुर्गा विर्ये शेषाः पातालमाययुः ॥ ३२ ॥ एवं भगवती देवी सानित्यापि पुनः पु
नः संभूय कुरुते भूय जगतः परियालनं ॥ ३३ ॥ तदैतन्मोघ्यते विश्वसै
४५ वविश्वं प्रसृत्यते ॥ सायाचिता च विज्ञानं तुष्टा मर्द्धिप्रयच्छति ॥ ३४ ॥ आ
प्तंतयेत सकलं ब्रह्माण्डं मनुजेश्वर ॥ महाकाल्या महाकाले महामा
रिस्वरूपया ॥ ३५ ॥ सैव काले महार्मरी सैव लक्ष्मीर्भवत्यजा ॥ स्थितिं
करोति भूतानी सैव काले सनातनि ॥ ३६ ॥ भवकाले नृणां सैवलक्ष्मी
र्हीहि प्रदाग्रहे सैवाभावे तथा लक्ष्मीर्विना शायो यजायते ॥ ३७ ॥ ल
ता संपुजिता पुष्पैर्धूपगंधादिभिस्तथा ॥ ददाति वित्तं पुत्रांश्च मतिं
य मेतथा शुभां ॥ ३८ ॥ इति मातृङ्गेयपुराणे सावर्णि के मन्वन्तरे दे
वीमात्म्यमुं निम्बवधः ॥ १२ ॥ ॥ अथ ह्वाव ॥ एतत्ते कथि

दुर्गा विर्ये शेषाः पातालमाययुः ॥ ३२ ॥ एवं भगवती देवी सानित्यापि पुनः पु
नः संभूय कुरुते भूय जगतः परियालनं ॥ ३३ ॥ तदैतन्मोघ्यते विश्वसै
धय वविम्बप्रसूयते ॥ सायाचिता च विज्ञानंतुष्टा अहिं प्रयच्छति ॥ ३४ ॥ आ
प्ततयेतत्सकलंब्रह्मांडं मनुजेश्वर ॥ महाकात्या महाकाले महामा
स्त्रिहृषया ॥ ३५ ॥ सैव काले महार्मरी सैव सृष्टिर्भवत्यजा ॥ स्थितिं
करोति भूतानी सैव काले समातनि ॥ ३६ ॥ भवकाले नृणां सैवलक्ष्मी
हीहि प्रदाग्रहे सैवाभावे तथा लक्ष्मीर्विनाशायो यजायते ॥ ३७ ॥ स
ता संपुजिता पुष्पैर्धूपगंधादिभिस्तथा ॥ ददाति वित्तं पुत्रांश्च मतिं
य मेतथा शुभां ॥ ३८ ॥ इति मातृदेवपुराणे सावर्णि के मंत्रे रेद
वीमात्म्यमुं निमुं भवधः ॥ १२ ॥ ह्रीं ॥ आय स्वा वा ॥ एतत्ते कथि

तं भूपदेवी महात्म्यमुत्तमं ॥ एवं प्रभावासा देवी ययेदं धार्यते जगत् ॥
विद्या तथैव क्रियते भगवद्भिः सुमायया ॥ तथा त्वमेव वैश्यश्च तथैव
वाग्देविवेकिनः ॥ २ ॥ मोह्यंते मोहिताश्चैव मोहमेष्पतिचापरेताम्
ये हि महाराज शरणं परमेश्वरी ॥ ३ ॥ आराधिता सैव नृणां भोगस्व
र्गोऽप्यवर्गदा ॥ मा केंडेय उवाच ॥ इति तस्य वचनं श्रुत्वा सुरथः स नराधि
पः प्रणिपत्य महाभीमं तं मृषिं संशितं व्रतं ॥ ४ ॥ निर्विस्मयेति मम त्वेन
राज्यापहरणेन च ॥ जगाम सद्यस्तपसे सच वैश्यो महासुने ॥ ५ ॥
संदर्शनार्थं मंवायानदीयुलिनसंस्थितः ॥ सच वैश्यस्तपस्तेपेदे
वी सक्तं परं जपन् ॥ ६ ॥ तौ तस्मिन्पुलिने देव्याः कृत्वा मूर्तिं महीमयी
अर्हणं चक्रतुस्तस्याः पुष्पधूयाग्नितर्पणैः ॥ ७ ॥ निराहारैयता

1184

॥ दुर्गा ॥ हो रैतमनस्को समाहितो ॥ ददतु लोवलिवैव निजगात्रासगुप्तिं ॥
 ॥ ४६ ॥ एवं समाराधयतोस्त्रिभिर्वर्षैर्यतात्मनः ॥ परितुष्टा जगद्वात्री प्रत्य
 स्संप्राह चंडिका ॥ ८ ॥ **देमुवाचा** ॥ यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपत्ययाचकुल
 नंदन ॥ मत्तस्तत्प्रार्थ्यतां सर्वपरितुष्टा ददामि ते ॥ १० ॥ **माकुंडेय उवा**
चा ॥ ततो वब्रे नृपो राजसविभ्रंश्ये न्यजन्मनि ॥ अत्रैव च निजं राज्यं ह
 तश्च बलं वलात् ॥ ११ ॥ सोऽपि वैश्यततो ज्ञानं वब्रे निर्विस्ममानसः ॥
 ममेत्यहमिति प्राजः ॥ संगविष्कृतिकारकं ॥ १२ ॥ **देमुवाचा** ॥ स्वल्पे
 रहो भिर्नृपते स्वराज्यं प्राश्यते भवान् ॥ हत्वारिपूतस्रवलितं तव त
 त्र भविष्यति ॥ १३ ॥ मृतश्च भूयः संप्राप्य जन्म देवा दिवस्वतः साव
 र्णिको नाम मनुर्भवान् भुवि भविष्यति ॥ १४ ॥ वैश्यवर्षं त्वया य

॥ राम ॥
 ॥ ४६ ॥

श्वरो स्मृतो भिवांछितः ॥ तं प्रपद्यामि संसिद्धैतव ज्ञानं भविष्यति ॥
 १५ ॥ **माकुंडेय उवाचा** ॥ इति दत्वा तयोर्देवी यथाभिलषितं वरं ॥ बभू
 वां तर्हि तासघो भक्ता ताभ्यामभिशृता ॥ १६ ॥ एवं देव्या वरं लब्ध्वा सुर
 यः क्षत्रियर्षभः ॥ सूर्यो जन्मसमो साद्य सावर्णिर्भविता मनुः ॥ १७ ॥
इति माकुंडेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये सुरध्वजे मय्ये
वरदानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः समाप्तः ॥ ३३ ॥ **राजा उवाचा** ॥ भगव
 न्नवतारं मे चंडिकायास्त्वयोदिताः ॥ एतेषां प्रकृतिं ब्रह्म नृप्रधान्येन
 वदस्व मे ॥ १ ॥ आराध्यं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन च द्विज ॥ विधिना ब्र
 ह्मसकलं यथावत्प्राप्तं तस्य मे ॥ २ ॥ **अपि उवाचा** ॥ इदं रहस्यं परम
 मनास्मयं प्रवक्ष्यते ॥ भक्तो सीति न मे किंचित्तव वाच्यं न राधिय ॥ ३

दुर्गा ॥ सर्वस्याधामहालक्ष्मीस्त्रिगुणसकलेश्वरी ॥ लक्ष्म लक्ष्मसरूपासा
 व्याप्यकृत्स्नं वस्थिता ॥ ४ ॥ मातुलिंगगदाखेदं पानपात्रं च विभ्र
 ती ॥ नागयोनिं चेलिंगं च विभ्रती नृपमूर्धनि ॥ ५ ॥ तप्तकांचनभूषणा ॥ श्रुतं तदखिलं त्वेन पूरयामास तेजसा ॥ ६ ॥
 श्रुतं तदखिलं लोकं विलोक्य परमेश्वरी ॥ बभार रूपमपरंतम
 साके वलेन हि ॥ ७ ॥ सा भिन्नां जनसंकाशं दंष्ट्राचितं वरानना ॥ वि
 शाललोचना नारी बभूव तनुमध्यमा ॥ ८ ॥ खड्गपात्रशिरः खेटै रलं
 कृतचतुर्भुजा ॥ कबंधहारशिरसा विभ्राणां हि शिरस्त्रयं ॥ ९ ॥ सा
 प्रोवाच महालक्ष्मी तामसी प्रमदोत्तमां ॥ नाम कर्म च मे मातर्देहि
 तुभ्यं नमो नमः ॥ १० ॥ तां प्रोवाच महालक्ष्मी तामसी प्रमदोत्तमां

॥ राम ॥

॥ ४७ ॥

ददामि तव नामानि यानि कर्माणि तानि ते ॥ ११ ॥ महामायामहा
 काली महामारी क्षुधातया ॥ एकवीरा कालरात्रिर्निद्रा तलाडर
 त्यया ॥ १२ ॥ इमानि तव नामानि प्रतियाद्यानि ते म म ॥ एभिः कर्म
 णि ते ज्ञात्वा योऽधीते सोऽश्नुते सुखं ॥ १३ ॥ तामित्युक्त्वा महालक्ष्मीः
 स्वरूपमपरंतप ॥ सत्वारमेनातिशुद्धेन गुणेनैव प्रभंदधौ ॥ १४ ॥
 अक्षमालांकुशधरावीणापुस्तकधारिणी ॥ सा बभूव वरानारी
 नामान्यस्यैव साददौ ॥ १५ ॥ महाविद्यामहावाणीर्भूय तीवाक् स
 रस्वती ॥ आर्या ब्राह्मी महाधेनुर्वेदगर्भा च धीश्वरी ॥ १६ ॥ अथोवा
 च महालक्ष्मीर्महाकाली सरस्वती ॥ युवां जनपतां देवैर्मिथुन स्वा
 नुरूपतः ॥ १७ ॥ इत्युक्त्वा सा महालक्ष्मीः ससर्ज मिथुनस्वयं ॥ हिर

(५८)

जस्त

दुर्गा ॥ हरैरक्तामहाकालीतमोगुण ॥ मधुकैटभनाशार्थयांतुष्टावांबु
 ॥ ४८ ॥ जासन ॥ २ ॥ दशवक्त्रादशभुजादशपादांजनप्रभा ॥ विशालयारा
 जमानात्रिशूलोचनमालया ॥ ३ ॥ स्फुरद्दशनदंष्ट्रासाभीमरूपा
 रिभूमिप ॥ रूपसौभाग्यकांतीनांसाप्रतिष्ठामहाश्रियां ॥ ४ ॥ ख
 द्गदांत्रिभूलंचशंखचक्रंभृशंडिकां ॥ परिधंकार्मुकंशीर्षेनिश्चो
 तदुधिरंदधौ ॥ ५ ॥ एषासावेक्षवीमायामहाकालीपुरतया ॥ आ
 र्णधितावशीकुर्यात्पूजाकर्तुंश्वराचरं ॥ ६ ॥ सर्वदेवशरीरेभ्योयावि
 र्भूताऽमितप्रभात्रिगुणसामहालक्ष्मीः साक्षान्महिषमर्दनी ॥ ७ ॥ राम
 श्वेताननानीलभुजासुश्वेतस्तनमंडला ॥ रक्तमध्यांरक्तपादानील ॥ ४९ ॥
 जंघोरुहदा ॥ ८ ॥ सुवित्रजघनाचित्रमास्यांबरविभूषण ॥ वि

त्रानुलेपनाकांतिरूपसौभाग्यशालिनी ॥ ९ ॥ अष्टादशभुजापूज्या
 सासहस्रभुजासती ॥ आयुधान्यत्रव स्फुटदक्षिणाधः करकृमात् ॥
 १० ॥ असमालांचकलंवाणोसिःकुलिशंगदा ॥ चक्रंत्रिभूलंयारुः
 शंख घंटाचपाशकः ॥ ११ ॥ शक्तिर्दंडश्चर्मचापंयानयानंक्रमंडल
 अलंकृतभुजामेनिगयुधैःकमलासनां ॥ १२ ॥ सर्वदेवमयीमीशां
 महालक्ष्मीमिमानुप ॥ पूजयेत्सर्वलोकानां देसैवानां प्रभुर्भवे
 त ॥ १३ ॥ गोरीदेहात्समुद्रतायासत्वेकगुणाश्रया ॥ साक्षात्सरस्व
 तीप्रोक्ताशुभासुरनिबहूणी ॥ १४ ॥ दधौचाष्टभुजावाणमुशलेशू
 लचक्रनृत ॥ शंखघंटांलांगलंचकार्मुकंचविभर्त्रिया ॥ १५ ॥ ए
 षासंपूजितामत्तासर्वज्ञत्वंप्रयच्छति ॥ निमृगमयिनीदेवीशु

दुर्गा ॥ भासुरनिवर्हणी ॥ १६ ॥ इत्युक्तानि स्वरूपाणि मूर्तिनां तव पार्थिव ॥ ३ ॥
 पासनं जगन्मातुः ॥ दृष्ट्वा सांनिशमय ॥ १७ ॥ महालक्ष्मीर्यदा पूज्या
 महाकाली सरस्वती ॥ दक्षिणोत्तरयोः पूज्येष्टितो मिथुनत्रयं १८ ॥
 विरेचिस्वरयोर्मध्ये रुद्रो गौर्या च दक्षिणे ॥ वामे लक्ष्म्या दृष्टी केशः
 पुरतो देवतात्रयं ॥ १९ ॥ अष्टादशभुजामध्ये वामे चास्या देशान
 ना ॥ दक्षिणेष्टभुजालक्ष्मीर्महती तिसमर्चयेत् ॥ २० ॥ अष्टाद
 शभुजाद्ये षाडपूज्या नराधिप ॥ दशानना चाष्टभुजा दक्षिणे
 त्रयोस्तदा ॥ २१ ॥ कालमृत्युं च संपूज्यो सर्वा रिष्टप्रणांतये ॥ यदा ॥ राम ॥
 चाष्टभुजा पूज्या शुभासुरनिवर्हणी ॥ २२ ॥ नवास्याः शक्तयः पू ॥ ५० ॥
 ज्यास्तदा रुद्रविनायकौ ॥ नमो देव्या इति स्तोत्रैर्महालक्ष्मीसम

चयेत् ॥ २३ ॥ अवतारत्रयार्चयां स्तोत्रमंत्रास्तदाश्रयाः ॥ अष्टादश
 भुजा चैषा पूज्या महिषमर्दनी ॥ २४ ॥ महालक्ष्मीर्महाकाली सैव प्रोक्ता
 सरस्वती ॥ ईश्वरी पुण्यपापानां सर्वलोकमहेश्वरी ॥ २५ ॥ महिषांतक
 रीयेन पूजिता सै ॥ जगत्पुत्रः ॥ पूजयेज्जगतां धात्रीं चंडिकां भक्तव
 त्सलां ॥ २६ ॥ अथोदिभिरलंकारैर्गंधपुष्पैस्तथा क्षतैः ॥ धूपैर्दीपै
 श्च नैवेद्यैर्नामाभक्षसमन्वितैः ॥ २७ ॥ रुधिरक्तेन बलिना मांसेन सुर
 यानृप ॥ प्राणमाचमनीयेन चंदनेन सुगंधिना ॥ २८ ॥ सकपूरैश्च
 तांबूलैर्भक्तिभावसमन्वितैः ॥ वामभागेऽग्रतो देव्या न्छिन शिष्यमहा
 सुरं ॥ २९ ॥ पूजयेत्साहिषं येन प्राप्तं सा युजमीशया ॥ दक्षिणे पुरुते
 सिंहसमं यधर्ममीश्वरं ॥ ३० ॥ बाहनं पूजयेद्देव्या घृतं येन च रचं

॥ ५१ ॥ ततः कृतांजलिर्भूः वास्तुवंतं चरितैरिमां ॥ ३१ ॥ एकेन वामधमेनेनेके
 नेतरयो विहं ॥ श्लोकाई श्लोकपादं वा श्लोकं चानृपसत्तम ॥ ३२ ॥ च
 रिताई जययेत जयहि हिमवा सुयात ॥ स्तोत्रमंत्रैः सुवंस्तु लाय
 दिवाजगदं विकं ॥ ३३ ॥ प्रदक्षिणां नमस्कारं कृत्वा मूर्ध्नि कृतांज
 लिः ॥ समापयेत्तु गङ्गां त्रीमुहुर्मुहुरतंदतः ॥ ३४ ॥ प्रतिश्लोकं च जु
 ह्यात् पायसं मधुसूर्यं च ॥ जुह्यात् स्तोत्रमंत्रैर्वा चंडिकायै सु
 भं हविः ॥ ३५ ॥ भूयो नाम पदैर्देवी पूजयेत्सु समाहितः ॥ प्रयतं प्रांज
 लिः प्रहः प्रणम्यारौप्यचाम्नि ॥ ३६ ॥ सुचिरं भावे चंडिकां तन्मया ॥ राम
 भवेत् ॥ एवं यः पूजयेद्भक्ता प्रत्यहं परमेश्वरीं ॥ ३७ ॥ भुक्ता भोगान् ॥ ५१ ॥
 यथा कामदेवी सा युज्यमाप्नुयात् ॥ यो न पूजयते नित्यं चंडिकां

येरीचां

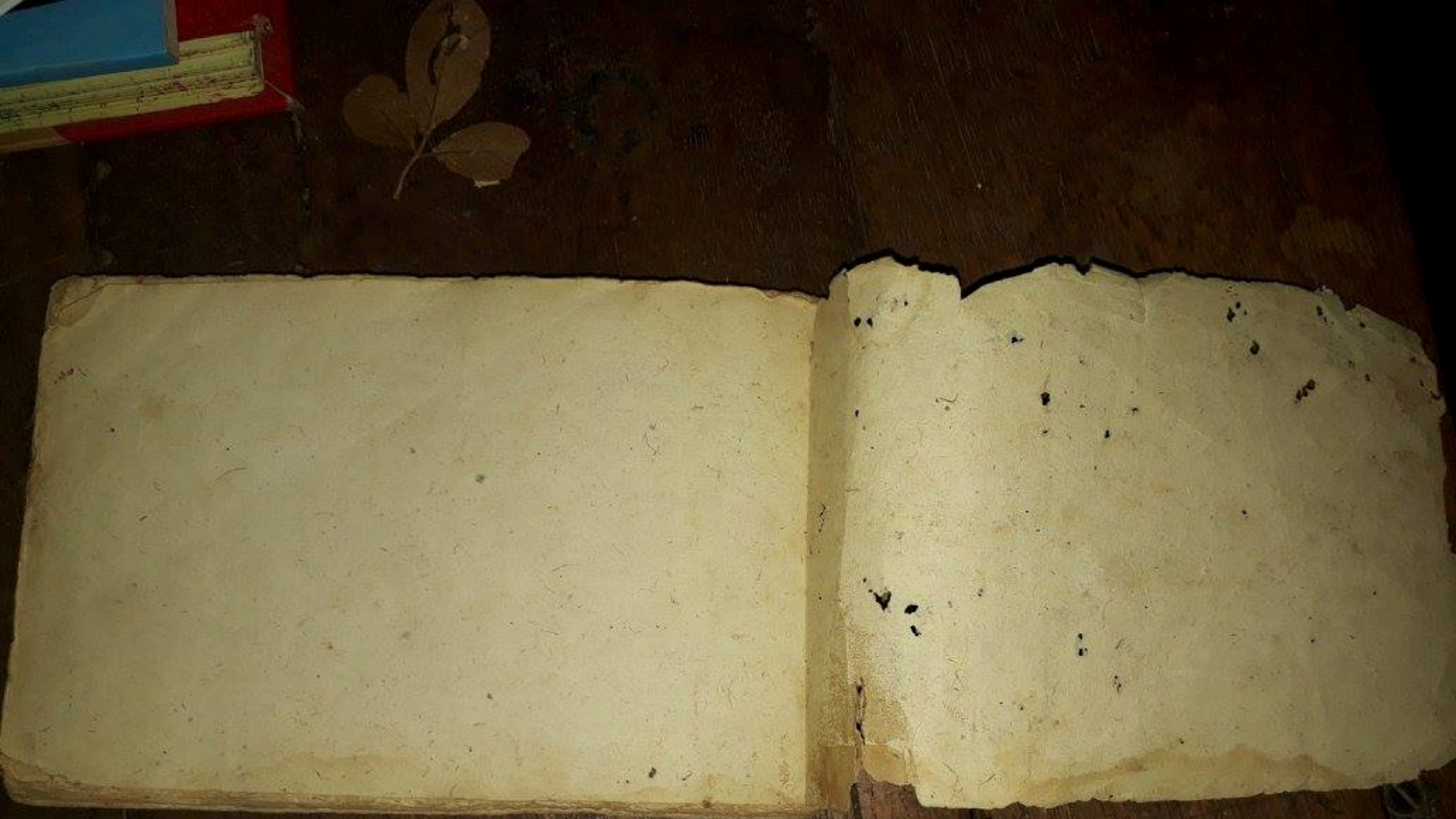
भक्तवत्सली ॥ ३८ ॥ भस्मीकृत्वा स्य पुराणा नि निर्देहेतमहे श्वरी ॥ त
 स्मात्पूजयन् भूपालं सर्वलोकमहेश्वरी ॥ ३९ ॥ यथाक्तेन विधानेन च
 डिकां सुखमाप्स्यसि ॥ ४० ॥ इति वेङ्कटीकनाम दस्य स्मा ॥ १५ ॥
 अथिरुवाच ॥ नंदानगवतीनामया भविष्यति नंदजा ॥ सा सुता
 भर्ता ध्याता वशीकुर्यात्तु गन्धर्व ॥ १ ॥ कनकोत्तमकांतिः सा सुकां
 तिः कनकांबरा ॥ देवी कनकवर्णा कनकोत्तमभूषणा ॥ २ ॥ क
 मलां कुशपादाब्जैरलंकृतचतुर्भुजा ॥ इंदिरा कमलालक्ष्मीः सा
 श्रीरुक्मांबुजासना ॥ यारक्तदंतिका नाम देवी प्रोक्ता मयानघ ॥
 तस्यास्वरूपं वक्ष्यामि शृणु सर्वं भयापहं ॥ ४ ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापे
 भ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ रक्तांबरारक्तवर्णा रक्तसर्वांगभूषणा

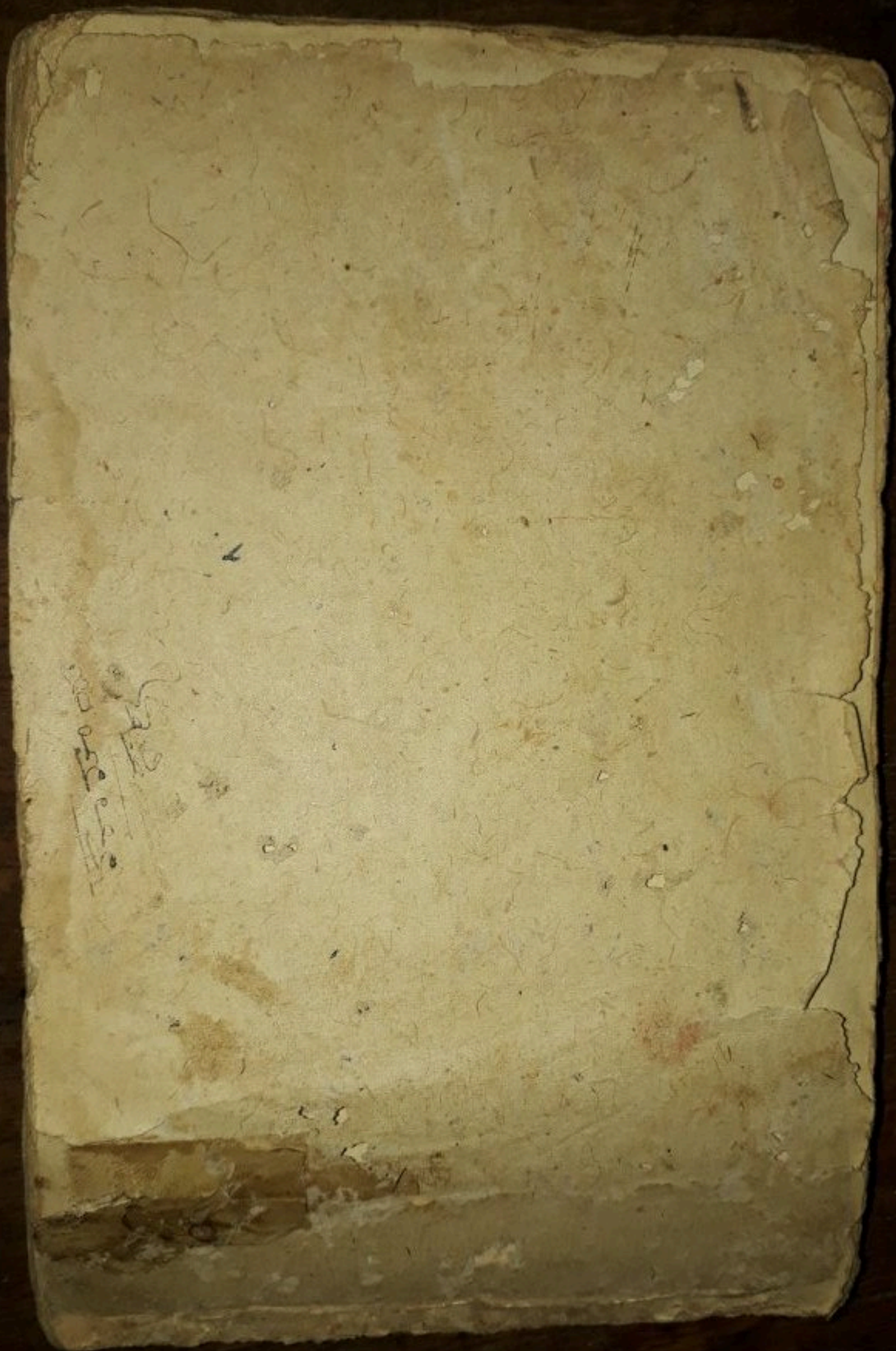
दुर्गा ॥ ५ ॥ रक्तायुधारकनेत्रारक्तकेशतिभीषणा ॥ रक्ततीक्ष्ण^{पा}खारक्तर
 सतारक्तदंतिका ॥ ६ ॥ पतिनारीवामरक्तं देवीभक्तं भजेजनं ॥ वसुधे
 वविशालासासुमेरुयुगलस्तनी ॥ ७ ॥ दीर्घोलंबावतिस्त्रुलौतावती
 वसनोदरे ॥ कर्कशावतीकांतीतोसर्वानंदमयोनिधी ॥ ८ ॥ भक्तपा
 नसंपादयेद्देवीसर्वकामदघोस्तनौ ॥ खड्गपात्रं च मुशालं लांगलं च
 विभ्रती ॥ सा ॥ ९ ॥ आरमातारक्तचामुंडादेवीयोगेश्वरीतिच ॥ अनया
 व्याप्तमखिलं जगत्सुखं वरजंगमं ॥ १० ॥ इमां यः पूजयेद्भक्तासमाप्नो
 तिचराचरं ॥ अधीतेयश्मंसं रक्तदंत्पावयुः स्तवं ॥ ११ ॥ सातं परि ॥ एम ॥
 चरेद्देवीपतिप्रियमिवांगना ॥ शाकंभरीनीलवर्णीनीलोत्पलवि ॥ ५२ ॥
 लोचना ॥ १२ ॥ गंभीरनाभिस्त्रिवलीविभूषिततनुदरी ॥ सुकर्कशस

मोतुंगवत्तपीनघनस्तनी ॥ १३ ॥ मुष्टौशिलीमुखापूर्णेकमलं कमला
 लया ॥ पुष्पपल्लवमूलादिफुलाद्यं शाकसंचयं ॥ १४ ॥ काम्यान्तर
 सेयुक्तं क्षुरण्मृत्युजरापहं ॥ कार्मुकं च स्फुल्लं निविभ्रतिपरमेश्वरी
 ॥ १५ ॥ शाकंभरीशताक्षीसासैव दुर्गा प्रकीर्तिता ॥ उमागौरीसतीचं
 डीकालिकासातुपावती ॥ १६ ॥ शाकंभरीस्तवनध्यायनजपनसं
 पूजनं न मनः श्रेयः ॥ पशुतेशीघ्रमन्त्रपानामृतानिसः ॥ १७ ॥ भीमा
 पिनीलवर्णीचंद्रादशनभासुरा ॥ विशाललोचनानारीवत्तपीन
 पयोधरी ॥ १८ ॥ चंद्रहासंचडमहेश्वरी ॥ पात्रं च विभ्रती ॥ एकवी
 राकालरात्रीसैवोक्ताकामदास्तुता ॥ १९ ॥ तेजोमंडलदुर्दृष्टाभ्राम

॥ गी. ॥ रीचित्रकांतिभूत ॥ चित्रभ्रमरपाणिः सामहामारीतिगीयते ॥ २० ॥
 ॥ ५३ ॥ इत्येतामूर्त्तयो देव्या व्याख्याता वसुधाधिप ॥ जगन्मातुश्चंडिकायाः
 कीर्तिताः कामधेनवः ॥ २१ ॥ इंदरहस्यं परमं नवाचं कस्यचित्त्वया
 ॥ आख्यानं दिव्यमूर्त्तीनां यो धिते सोऽश्नुते सुखं ॥ २२ ॥ वैश्वोपि नि
 र्ममो ज्ञानी देवता ध्यानमाश्रितः भविता च महायोगी परं धामना
 तनं ॥ २३ ॥ इमां सप्तशतीं चंडीयः पठेत्प्रयतो नरः ॥ सर्वां कामान्
 वाप्नोति शतवर्षं स जीवति ॥ २४ ॥ यावज्जन्म कृत्तं यापं ब्रह्म
 त्यापुः सरं ॥ पठनात् सकृदेव स एष पाति न संशयः ॥ २५ ॥
 इति श्रीदेव्यामूर्त्तिरहस्यं नामः समाप्तः ॥ २६ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

॥ गी. ॥
 ॥ ५३ ॥

॥ दुर्गा ॥
॥ ४ ॥

वेदेषु शतं सायमपमसु विवर्जितः ॥ ४८ ॥ नश्यंति माधवः सर्वे लता वि-
स्फोटकादयः ॥ स्यावरे जंगमं चैव कृत्स्नं चैव पद्विषं ॥ ४९ ॥ अभिचा-
रणि सर्वाणि मंत्रयंत्राणि भूतले ॥ भूचराः खेचराश्चैव कुलजाश्चोपदेशिकाः ॥
सहजा कुलजामालाया किनी शाकिनी तथा चंतरिक्षचरा घोराडा किमश्रम-
हावलाः ॥ ५० ॥ यद्भूतपिशाचाश्च पक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ ब्रह्मराक्षसाश्च वेतालाः
कृष्णदांभैरादयः ॥ ५१ ॥ नश्यंति दर्शनात्तस्य कवचे हृदिसंस्थिते ॥ मानोत्र-
तिर्भवेद्वाज्ञस्तेजो हृदि चरं भवेत् ॥ ५२ ॥ पशो हृदिर्भवेत्तस्य कीर्तिरहिश्रजा
यते ॥ तस्माज्जपेत्सदा भक्त्या कवचं कामदं मुने ॥ ५३ ॥ जपेत्सप्तशती चंदी
कृत्वा कवचमादितः ॥ निर्विघ्नेन भवेत्सिद्धिश्चंदी जपसमुद्भवा ॥ ५४ ॥
यावद्भूमंडलं धत्ते स शैलवनकाननं ॥ तावन्निष्ठति मेदिन्या संततिः पुत्र-

पौत्रिका ॥ ५५ ॥ देहांते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभं ॥ प्राप्नोति पुरुषो नित्यं स
हामायाप्रसादतः ॥ ५६ ॥ लभते परमं रूपं शिवेन समतां व्रजेत् ॥ तस्य दंसमवा-
प्नोति यावदाभूतसंज्ञवं ॥ ५७ ॥ इति श्री हरिहर स्वस्ति विरचितं देवाः कवचं
संपूर्णं ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ अथिनुवाच ॥ जयंती मंगला काली भ-
द्रकाली कपालिनी ॥ दुर्गासमा शिवा धात्री स्वाहा स्वधानमोस्तुते ॥ १ ॥ म-
धुकैटभविद्या विविधा त्रिवरदे नमः ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि शिषो जहि ॥
महिषासुरनिर्नाशि विधा त्रिवरदे नमः ॥ रूपं ॥ २ ॥ रक्तबीजवधे देवि चंदमं
दविनाशिनि ॥ रूपं ॥ ३ ॥ शुभं भूयै निशुभं भूय धूम्राक्षस्य च महिनि ॥ रूपं ॥ ४ ॥
वंदितां घृणुगे देवि देवि सौभाग्यदायिनी ॥ रूपं ॥ ५ ॥ अचिंत्य रूपवर्तितं स-
र्वशत्रुविनाशिनि ॥ रूपं ॥ ६ ॥ न तेभ्यः सर्वदा भक्त्या चंडिके उरिताय ह ॥

व

स्वप्नो मक्तिर्वेत्ता चंडिकेया धिया धिनाशिनी ॥ २५ ॥ ६

॥ ३० ॥ चंडिके सततं ये तामर्चयन्ती ह भक्तिः रूपं ॥ १० ॥ देहि सोभाग्यमाते
॥ ३१ ॥ गंधे विदेहियं सुखं रूपं ॥ ११ ॥ विधेहि देविक स्मरणं विधेहि विपुलं ध्रियं
॥ ३२ ॥ विधेहि दिष्टानां शं विधेहि बलमुच्चकैः रूपं ॥ १२ ॥ सुरा सुराशितो
॥ ३३ ॥ रत्नविष्टचरणेषु जे रूपं ॥ १३ ॥ विधावंतं यशस्वं तं लक्ष्मीवंतं जनं कु
॥ ३४ ॥ रूपं ॥ १४ ॥ प्रचंडदैत्यद्वये चंडिके प्रणताय मे रूपं ॥ १५ ॥ चतुर्भु
जे चतुर्वक्त्रे संसृते परमेश्वरी रूपं ॥ १६ ॥ कृष्णेन संसृते देवि शस्त्रप्रकाश
दां विके रूपं ॥ १७ ॥ हिमालयसुतनाथ संसृते परमेश्वरी रूपं ॥ १८ ॥ इं
द्राणीपति सद्रावयुजिते परमेश्वरी रूपं ॥ १९ ॥ देवि प्रचंडदोर्दंडे सद
ये विनाशिनि रूपं ॥ २० ॥ देवि भक्तजनोद्दामदत्तानंदो देयं विके रूपं ॥ २१ ॥
॥ २२ ॥ पुलीमनोरमां देहि मनोवृत्तावसारिणी ॥ तारिणी दुर्गे संसारसाग

रसकुलोद्भवां ॥ २३ ॥ इदं स्तोत्रं पठित्वा तु महास्तोत्रं पठेत् ॥ सत्सप्तशती
संख्यावरमाप्नोति संपदः ॥ २४ ॥ इत्यर्चनास्तुतिः ॥ ज्ञापित्वा च ॥ विशुद्धा
नदेहाय त्रिवेदीदिग्बन्धुषु ॥ श्रेयः प्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे
॥ सर्वमेतद्दिनायस्तु मंत्राणामभिकीलकंसोपि क्षेममवाप्नोति सततं जा
प्यतः सरः ॥ २५ ॥ सिद्धं सुखादनादीनि वस्तुनिसकलानि यि एतेन सुवतां देवी
स्तोत्रमंत्रेण सिद्धिदा ॥ २६ ॥ नमंत्रं नौ यधंत त्रनकिं विदयि विद्यते विना जा
प्येन सिध्येत सर्वं सुखादनादिकं ॥ २७ ॥ समस्तान्यपि सिध्यंतिलोकशंका
मिमांहरः ॥ कृत्वा निमंत्रयामास सर्वमेव मिदं शुभं ॥ २८ ॥ स्तोत्रं वै चंडि
कायास्तुतं च गुह्यं चकार सः ॥ समाप्नोति सुपुत्रं येन तां पथावनिमंत
रा ॥ २९ ॥ सापि ह्येवमवाप्नोति सर्वमेव न संशयः ॥ कृत्वा पां वाचतुर्दश्यां

३०॥ मय्यांवासमाहितः ॥ १॥ ददाति प्रगल्भातिनामथेषाप्रसिध्यति ॥ इत्यं
 ३१॥ रूपेणकीलेनमहादेवेनकीलितं ॥ २॥ यानिः कीलांविधायैतानित्यंजप
 तिसंस्तुतं ॥ ससिद्धः सगणः सोपिगंधर्वोजापतेवने ॥ ३॥ नवाप्युदतस्तस्य
 नयंकापिहिजायते ॥ नापमुसुर्वशंयातिमृतोमोक्षमवाप्नुयात् ॥
 ज्ञात्वाप्रभुंकुर्वन्निष्कुर्वीणोविनश्यति ॥ ततोज्ञात्वेवसंपन्नमिदं प्रा
 रभ्यतेबुधः ॥ ४॥ सोमाग्यादिचयंकिंचित्दृश्यतेनलनाजनैः ॥ तत्स
 वेतससादेनतेनजाप्यमिदंननुः ॥ ५॥ शनैस्तुजाप्यमानेस्मिन्स्तोत्रे
 संपन्निरुच्यते ॥ भवत्येवसमग्रापिततः प्राप्यमेवततः ॥ ६॥ ऐश्वर्यं
 यत्प्रसादेनसोभाग्यारोग्यसंपदः ॥ शत्रुहानियतोमोक्षः सुपुतेसानकिं
 जनैः ॥ ७॥ इतिदेवाः किलकस्तुतिः ॥ ८॥ अस्यश्रीसप्तमंति ॥ स्तोत्रमा

लामंत्रस्य ॥ मार्कंडेयकृषिआद्याश्रीमेहालसीदेवतागायत्रुलिगनु
 कृपुहंदासिभुक्तिसुक्तिसिध्यर्थेजपेविनियोगः ॥ ९॥ अस्यप्रथमचरित्रं श्री
 त्रस्यब्रह्माक्षिर्गायत्रीहृदमहाका ॥ लीदेवतारक्तदंतिकाबीजंनंदा
 शक्तिः ॥ अग्निसत्त्वंक्रमेदमूर्तिमहाकालीप्रीत्यर्थंप्रथमचरित्रं ज
 पेविनियोगः ॥ १०॥ अस्यमध्यमचरित्रस्यविलुक्तीषिसुलिकृदःम
 हालक्ष्मीदेवता ॥ इर्गाबीजंशकंतरीशक्तिः ॥ वायुसत्त्वंयजुर्वेदमू
 र्तिमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थंमध्यमचरित्रं जपेविनियोगः ॥ ११॥ अस्य
 श्रीउत्तरचरित्रस्यरुद्रकधिरनुष्टुपहृदःमहासरस्वतीदेवता ॥ आम
 रीबीजं ॥ भीमाशक्तिः ॥ सूर्यसत्त्वंसामवेदमूर्तिमहासरस्वतीप्रीत्यर्थं
 उत्तरचरित्रस्यजपेविनियोगः ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ सावर्णिः सूर्यत

नयोयोमतुः कथ्यतेष्टमः ॥ निशमयत इत्यतिविस्तराद्दत्तोममः ॥
 ७ ॥ महामायानुभावेन यथा मन्त्रं तदधिपः ॥ सबभूवमहाभागः सावलि
 स्तनयोरेवे ॥ २ ॥ स्वागेचिषंतरे पूर्वचैत्रवंशसमुद्भवः ॥ सुरघोनामराज
 भूत्समस्तैस्त्रिमंडले ॥ ३ ॥ तस्यपालपतः सम्यक्प्रजाः पुत्रानिवोर
 सान् ॥ वभुवुः शत्रवो भूपाकोलाविधं सितस्तैः ॥ ४ ॥ तस्यैतरेभवयु
 ह्मतिप्रबलदंदिनः ॥ न्यूनैरपि सतेर्युद्धेकोलाविधं सिभिर्जितः ॥ ५ ॥
 २ ॥ ततः स्वपुरमायातो निजं शाधियो भवेत् ॥ आक्रांतो मर्महाभागस्तै
 स्तदाप्रवलाभिः ॥ ६ ॥ अमासैर्वलिभिर्दुष्टैर्देवैस्तस्य दुरासभिः ॥ कोशो
 वलं चापहतं तत्रापि स्वपुरे ततः ॥ ततो मृगयायाजेन हतः स्वाम्यः
 सभूयति ॥ एकाकी हृदयमारुह्य जगाम हनं वने ॥ ७ ॥ सतत्राश्रममद्राक्षी

द्विजवर्यस्य मेधसः ॥ प्रशंतत्वापदाकीर्णमुनिशिष्योपशेभितं ॥ ८ ॥ त
 स्थोकीचित्सकाले मुनिना तेन सक्तः ॥ इत्येतश्च विचरंस्तस्मिन्मुनि
 वराश्रमे ॥ ९ ॥ सोचितयत्तदा तत्र ममलाकृष्टचेतनः ॥ मस्यैवैः पालितं पु
 र्वमयाहीनं पुण्डिततः ॥ १० ॥ मद्रुसैस्तैरसहजैर्मतः पाल्यतेन व
 २५ ॥ सुप्रधानो मेराहस्तो सदा मदः ॥ ११ ॥ ममेवेरिव शयातः कान्भोगानुपल
 ष्यते ये ममानुगतानि संप्रसादधनभोजने ॥ १२ ॥ अनुरतिध्रुवं तेष्टकुर्व
 सत्यमहीभृतां ॥ असम्यग्मयशौलेस्तैः कुर्वद्भिः सततं मयं ॥ १३ ॥ संचितः
 सोतिडः खेन स्यंकोशे गमिष्यति ॥ एतच्चात्म्यसततंचितयामास पा
 र्थिवः ॥ १४ ॥ तत्र विप्राश्रमाभासे वैश्यमेकंदद्रीसः ॥ स एष्टेन कस्तं
 नो हेतुश्चरामनेत्रकः ॥ १५ ॥ सशोक इव कस्मात्तदमेनाश्चलस्यसे ॥ १६ ॥